Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/25/EK IRÁNYELVE**

(2001. április 4.)

a tengerészek képzésének minimumszintjéről

(HL L 136., 2001.5.18., 17. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2002/84/EK irányelve (2002. november 5.)	L 324	53	2002.11.29.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 2003/103/EK irányelve (2003. november 17.)	L 326	28	2003.12.13.
►**M3**	A Bizottság 2005/23/EK irányelve (2005. március 8.)	L 62	14	2005.3.9.
►**M4**	Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve (2005. szeptember 7.)	L 255	160	2005.9.30.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/25/EK IRÁNYELVE

(2001. április 4.)

a tengerészek képzésének minimumszintjéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

konzultálva a Régiók Bizottságával,

a Szerződés 251. cikkében említett eljárásnak megfelelően ([2]),

mivel:

(1) A tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló, 1994. november 22-i 94/58/EK irányelvet ([3]) jelentősen módosították ([4]). Az egyértelműség és az ésszerűség érdekében ezért azt egységesíteni kell.

(2) A hajózás biztonsága és a tengeri környezetszennyezés megelőzése érdekében közösségi szinten megteendő intézkedéseknek összhangban kell lenniük a nemzetközileg elfogadott szabályokkal és szabványokkal.

(3) A Tanács a Közösségen belül a hajózás biztonságáról és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló 1993. január 25-i következtetéseiben hangsúlyozta az emberi tényező fontosságát a hajók biztonságos üzemeltetésében.

(4) A Tanács a biztonságos tengeri közlekedésre vonatkozó közös politikáról szóló 1993. június 8-i tanácsi állásfoglalásában ([5]) célul tűzte ki a nem megfelelően képzett személyzettel ellátott hajók kiutasítását, és prioritást biztosított a kulcsfontosságú személyzet minimális képzési szintjeire nézve közös szabványok kidolgozására irányuló közösségi erőfeszítéseknek, beleértve egy közös nyelv kérdését is a Közösség hajóin.

(5) A közösségi hajózás versenyképességének növelését szolgáló új stratégiáról szóló 1997. március 24-i tanácsi állásfoglalás ([6]) a Közösség tengerészei és parti személyzete foglalkoztatásának fokozására irányult. E cél érdekében a Tanács egyetértett abban, hogy intézkedéseket kell foganatosítani a közösségi hajózás magas minőségre és a versenyképesség javítására irányuló törekvéseiben, a Közösség minden rangú tengerésze és parti állománya magas szintű képzésének biztosítása által.

(6) A tengerészek képesítési bizonyítványának megszerzéséhez szükséges képzés szabályai tagállamonként eltérnek. A nemzeti törvények ilyen különbözősége miatt az ezen irányelv hatálya alá tartozó képzés területén a hajózás biztonságához szükséges képzés egységes szintje nem biztosított.

(7) A szakoktatás és szakképzés elismerésének általános rendszeréről szóló 89/48/EGK ([7]) és 92/51/EGK ([8]) tanácsi irányelvet kell

([1]) HL C 14., 2001.1.16., 41. o.
([2]) Az Európai Parlament 2000. december 12-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2001. március 12-i határozata.
([3]) HL L 319., 1994.12.12., 28. o. A 98/35/EK irányelvvel (HL L 172., 1998.6.17., 1. o.) módosított irányelv.
([4]) Lásd a III. melléklet B. részét.
([5]) HL C 271., 1993.10.7., 1. o.
([6]) HL C 109., 1997.4.8., 1. o.
([7]) HL L 19., 1989.1.24., 16. o.
([8]) HL L 209., 1992.7.24., 25. o. A legutóbb a 2000/5/EK bizottsági irányelvvel (HL L 54., 2000.2.26., 42. o.) módosított irányelv.

▼B

alkalmazni az ezen irányelvben foglalt tengerészeti foglalkozásokra. Ezek elősegítik a Szerződésben megállapított kötelezettségek betartását, elhárítva az akadályokat a személyek és szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgása elől.

(8) Az oklevelek és képesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésének általános rendszerére vonatkozó irányelvek nem mindig biztosítják valamely tagállam lobogóját viselő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek egységes képzési szintjét. Ez azonban a tengeri közlekedés biztonsága szempontjából létfontosságú.

(9) Ezért lényeges a tengerészek minimális képzési szintjének meghatározása a Közösségben. Az e területen hozandó intézkedéseket célszerű a nemzetközi szinten már elfogadott képzési szabványokra alapozni, nevezetesen a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) 1995-ben felülvizsgált, a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezményében elfogadottakra (STCW-egyezmény); minden tagállam szerződő fele ezen egyezménynek.

(10) A tagállamok az STCW-egyezményben és az ezen irányelvben megállapított minimális szabványoknál szigorúbb feltételeket is meghatározhatnak.

(11) Az ezen irányelv I. mellékletében az STCW-egyezménynek megfelelően rögzített rendelkezéseket ki kell egészíteni az STCW-szabályzat A. mellékletében foglalt kötelező rendelkezésekkel. Az STCW-szabályzat B. melléklete ajánlott iránymutatást tartalmaz az STCW-egyezmény szerződő felei, valamint az egyezmény végrehajtásában, alkalmazásában vagy érvényesítésében eljáró személyek számára.

(12) A hajózás biztonságának növelése és a tengeri környezetszennyezés megelőzése érdekében ezen irányelvben, az STCW-egyezménnyel összhangban, rendelkezni kell az őrszolgálatot ellátó személyzet pihenőidejéről. Ezeket a rendelkezéseket az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról szóló, 1999. június 21-i 1999/63/EK tanácsi irányelv ([1]) sérelme nélkül kell alkalmazni.

(13) A hajózás biztonságának növelése, valamint az emberélet elvesztésének és a tengerek szennyezésének megelőzése érdekében fejleszteni kell a kommunikációt a közösségi vizeken közlekedő hajók személyzetének tagjai között.

(14) A személyszállító hajók azon személyzetének, amelynek kijelölt feladata, hogy vészhelyzetekben segítséget nyújtson az utasoknak, képesnek kell lennie arra, hogy megértesse magát az utasokkal.

(15) A mérgező vagy szennyező rakományt szállító tartályhajókon szolgáló hajószemélyzetnek képesnek kell lennie a baleset-megelőzésre és a vészhelyzetek hatékony kezelésére. Elsődlegesen fontos a parancsnok, a tisztek és a matrózok között a 17. cikkben előírt követelményeket kielégítő, megfelelő kommunikációs kapcsolat létrehozása.

(16) Intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a harmadik országokban kiadott bizonyítvánnyal rendelkező tengerészek az STCW-egyezmény előírásainak megfelelő képzettségűek legyenek.

(17) E cél eléréséhez közös kritériumokat kell kidolgozni a külföldi képesítési bizonyítványok Közösségen belüli elismeréséről. A harmadik országokban kiadott bizonyítványoknak a tagállamok részéről történő elismeréséhez szükséges közös kritériumok

([1]) HL L 167., 1999.7.2., 33. o.

▼B

megállapítása során az STCW-egyezmény keretében elfogadott képzési és képesítési követelményeket kell alapul venni.

(18) A tengeren való biztonság érdekében a tagállamok csak akkor ismerik el a megfelelő képzési szintet igazoló képesítéseket, ha azokat az STCW-egyezmény olyan szerződő felei vagy a feleinek nevében adták ki, amelyekről az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottsága (MSC) igazolta, hogy az egyezményben előírt szabványoknak teljes érvényt szereztek és szereznek. Az MSC igazolásához szükséges idő áthidalása a képesítési bizonyítványok előzetes elismerési eljárását igényli.

(19) Indokolt esetben szükség van az oktatási intézmények, képzési programok és kurzusok ellenőrzésére. Ezért meg kell állapítani az ilyen ellenőrzések kritériumait.

(20) Létre kell hozni egy bizottságot, amely támogatja a Bizottságot a harmadik országok oktatási intézményei vagy hatóságai által kiadott bizonyítványok elismerésével kapcsolatos feladatok végrehajtásában.

(21) Az STCW-egyezményt nem ratifikált harmadik országok lobogóját viselő hajók kiemelt átvizsgálásával, a tagállamoknak, kikötői hatóságként, növelniük kell a közösségi vizeken a biztonságot és a szennyezés megelőzését, biztosítva ezáltal, hogy a harmadik állam lobogóját viselő hajók ne részesülhessenek előnyösebb bánásmódban.

(22) Indokolt ebbe az irányelvbe rendelkezéseket felvenni a kikötő szerinti illetékes állam által végzett ellenőrzésről (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) mindaddig, amíg a hajózás biztonságára, a szennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi szabványoknak a közösségi kikötőkbe befutó és a tagállamok felségvizein közlekedő hajók tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 1995. június 19-i 95/21/EK tanácsi irányelvet ([1]) nem módosítják, annak érdekében, hogy az irányelvbe átvezessék a kikötő szerinti állam ellenőrzésére vonatkozóan az ezen irányelv 17. cikke f) pontjában, 19., 20. és 21. cikkében foglalt rendelkezéseit.

(23) Meg kell határozni ennek az irányelvnek a nemzetközi egyezmények és kódexek változásaihoz történő kiigazítására vonatkozó eljárást.

(24) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban kell meghozni.

(25) A Bizottság legkésőbb 2003. május 25-ig benyújtandó javaslata alapján a Tanács felülvizsgálja a II. mellékletet az irányelv alkalmazása során nyert tapasztalatok figyelembevételével.

(26) 2002. február 1-jéig a tagállamok számára engedélyezni kell, hogy elfogadjanak hajóikon olyan tengerészeket, akik az 1997. február 1-jén módosított STCW-egyezmény hatálybalépésének napja előtt hatályos rendelkezéseknek megfelelő bizonyítvánnyal rendelkeznek, feltéve hogy szolgálatukat vagy képzésüket 1998. augusztus 1-je előtt kezdték meg.

(27) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok kötelezettségét a III. melléklet B. részében felsorolt irányelvek átvételének határidejére vonatkozóan,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

([1]) HL L 157., 1995.7.7., 1. o. A legutóbb az 1999/97/EK bizottsági irányelvvel (HL 331., 1999.12.23., 67. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

1. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. parancsnok: a hajót vezénylő személy;

2. tiszt: a hajószemélyzetnek az a tagja a parancsnokon kívül, akit nemzeti jogszabályok vagy egyéb előírások, vagy ezek hiányában kollektív szerződés szerint vagy szokásból eredően tisztnek neveznek ki;

3. fedélzeti tiszt: az I. melléklet II. fejezetében foglalt rendelkezések szerint képzett tiszt;

4. elsőtiszt: a rangban a parancsnok után következő tiszt, aki a parancsnok akadályoztatása esetén átveszi a hajó vezénylését;

5. géptiszt: az I. melléklet III. fejezetében foglalt rendelkezések szerint képzett tiszt;

6. gépüzemvezető: a rangidős géptiszt, aki a hajó gépi meghajtásáért, valamint gépészeti és villamos berendezéseinek üzemeltetéséért és karbantartásáért felelős;

7. másodgéptiszt: az első géptiszt után rangban következő tiszt, aki átveszi a hajó gépi meghajtásának, valamint gépészeti és villamos berendezéseinek üzemeltetési és karbantartási feladatát az első géptiszt akadályoztatása esetén;

8. géptisztjelölt: géptiszti képzésben részt vevő személy, akit a nemzeti jogszabályok vagy egyéb előírások ilyenként jelölnek meg;

9. rádiókezelő: az illetékes hatóságok által kibocsátott vagy elismert bizonyítvánnyal rendelkező személy, a 18. pontban meghatározott Rádiószabályzat értelmében;

10. legénység: a hajószemélyzet olyan tagja, aki nem parancsnok vagy tiszt;

11. tengerjáró hajó: olyan hajó, amely nem kizárólag belvizeken, illetve védett vizeken vagy azok közvetlen közelében vagy olyan területeken hajózik, amelyekre kikötői rendelkezések vonatkoznak;

12. tagállam lobogóját viselő hajó: valamely tagállamban annak jogszabályai szerint lajstromozott és a tagállam lobogóját viselő hajó. Azt a hajót, amely ennek a meghatározásnak nem felel meg, harmadik ország lobogóját viselő hajónak kell tekinteni;

13. part menti utak: a tagállamhoz közeli vizeken történő utazás, amint azt az illető tagállam meghatározza;

14. főgépteljesítmény: a hajó fő meghajtó gépezetének kilowattban kifejezett, maximális, folyamatos, névleges összteljesítménye, ahogyan azt a hajó lajstromozási okmányában vagy más hivatalos okiratban feltüntették;

15. olajszállító tartályhajó: a kőolaj és a kőolajszármazékok ömlesztett szállítása céljából épített és használt hajó;

▼M1

16. vegyianyag-szállító tartályhajó: a mindenkor hatályos Nemzetközi Vegyianyag Szabályzat 17. fejezetében felsorolt bármely cseppfolyós termék ömlesztett szállítása céljára épített vagy alkalmassá tett, és e célra használt hajó;

17. cseppfolyósított gázt szállító tartályhajó: a mindenkor hatályos Nemzetközi Gázszállítási Szabályzat 19. fejezetében felsorolt bármely cseppfolyósított gáz vagy egyéb termék ömlesztett szállítása céljából épített, átalakított és e célra használt hajó;

▼M1

18. Rádiószabályzat: az Igazgatási Rádió-világértekezlet által a mobil szolgáltatásról elfogadott, módosított rádiószabályzat a mindenkor hatályos változatban;

▼B

19. személyszállító hajó: 12-nél több utast szállító tengerjáró hajó;

20. halászhajó: hal vagy más tengeri élőlény kifogására használt hajó;

▼M1

21. STCW-egyezmény: Nemzetközi egyezmény a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról, figyelembe véve az Egyezmény VII. cikke és I/15. rendelete átmeneti rendelkezéseit, és beleértve az STCW-szabályzat vonatkozó rendelkezéseit a mindenkor hatályos változatban;

22. rádiós szolgálat: a Rádiószabályzat, az életbiztonság a tengeren tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény (SOLAS-egyezmény), valamint - az egyes tagállamok megítélése szerint - a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) vonatkozó ajánlásai mindenkor hatályos változatának megfelelően végzett őrszolgálat, illetve műszaki karbantartás és javítás;

23. ro-ro személyszállító hajó: a ro-ro rakománytérrel vagy olyan különleges kategóriájú terekkel rendelkező személyszállító hajó, amely a mindenkor hatályos SOLAS-egyezmény meghatározásának megfelel;

24. STCW-szabályzat: a mindenkor hatályos a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló (STCW) szabályzat, amelyet a szerződő felek az 1995-ös STCW-konferencia 2. állásfoglalásával fogadtak el;

▼B

25. funkció: az STCW-szabályzatban meghatározott feladatok, kötelezettségek és felelősségek csoportja, amelyek a hajó üzemeltetéséhez, a tengeri életbiztonsághoz és a tengeri környezet védelméhez szükségesek;

26. társaság: a hajó tulajdonosa vagy bármely más szervezet vagy személy, mint pl. a menedzser vagy a hajót személyzet nélkül bérlő, aki a hajó tulajdonosától átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és aki e felelősség átvállalásával a társaságra az e rendelkezések szerint irányadó valamennyi kötelezettséget és felelősséget felvállalja;

27. megfelelő bizonyítvány: az ezen irányelvvel összhangban kiadott és hitelesített bizonyítvány, amely feljogosítja annak törvényes tulajdonosát, hogy a benne foglalt felelősségi szint szerinti minőségben szolgáljon és töltsön be funkciókat a szóban forgó típusú, űrtartalmú, hajtóerejű és meghajtású hajón, az adott hajóút során;

28. tengeri szolgálat: a képesítési bizonyítványnak vagy más, az alkalmasságot bizonyító igazolásnak megfelelő hajón töltött szolgálat;

29. elismerés: a tagállamnak ezzel az irányelvvel összhangban adott elismerése;

30. harmadik ország: bármely, a tagállamokon kívüli ország;

31. hónap: egy naptári hónap, vagy az egy hónapnál rövidebb időszakokból összeadott 30 napos időszak.

2. cikk

Az irányelv hatálya

Ezt az irányelvet az ezen irányelvben említett, valamely tagállam lobogója alatt hajózó tengerjáró hajókon szolgáló tengerészekre kell alkalmazni, kivéve:

▼B

— hadihajók, haditengerészeti segédhajók vagy más hajók, amelyeket valamely tagállam birtokol vagy működtet, és kizárólag állami, nem kereskedelmi szolgálatra alkalmaz,

— halászhajók,

— kereskedelmi célra nem használt, kedvtelési célú hajók,

— kezdetleges építésű fahajók.

3. cikk

Képzés és képesítés

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett hajókon szolgáló tengerészek képzése legalább az STCW-egyezmény ezen irányelv I. mellékletében megállapított követelményeinek megfeleljen, és rendelkezzenek a 4. cikkben meghatározott bizonyítványokkal, vagy az 1. cikk 27. pontjában meghatározott megfelelő bizonyítvánnyal.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hajószemélyzetnek azok a tagjai, akiknek a SOLAS-egyezmény III/10.4. rendelkezése értelmében bizonyítvánnyal kell rendelkezniük, ennek az irányelvnek megfelelően képzésben részesüljenek és arról bizonyítványt szerezzenek.

▼M4

4. cikk

Képesítési bizonyítvány

A képesítési bizonyítvány olyan érvényes, bármilyen néven ismert okmány, amelyet a tagállam illetékes hatósága bocsát ki vagy annak engedélyével kerül kibocsátásra az 5. cikknek és az I. mellékletben megállapított követelményeknek megfelelően.

▼B

5. cikk

Képesítési bizonyítványok és érvényesítések

(1) A képesítési bizonyítványokat a 10. cikknek megfelelően kell kiállítani.

(2) A parancsnokra, tisztre és rádiókezelőre vonatkozó érvényesítéseket a tagállam az e cikkben előírt módon teszi.

▼M2

(3) A bizonyítványokat a STCW-egyezmény I/2 szabályának (1) bekezdésével összhangban kell kiadni.

▼B

(4) A rádiókezelőkre vonatkozóan a tagállamok:

a) a Rádiószabályzatnak megfelelő képesítési bizonyítvány kiadásához szükséges vizsga követelményeit kiegészíthetik az irányadó rendeletekben előírt kiegészítő ismeretekkel; vagy

b) külön bizonyítványt bocsáthatnak ki, amely igazolja, hogy tulajdonosa rendelkezik a vonatkozó rendeletekben előírt kiegészítő ismeretekkel.

(5) A tagállam saját hatáskörében dönthet úgy, hogy az érvényesítéseket az STCW-szabályzat A–I/2. részében előírt formában kibocsátott bizonyítványokba teszi meg. Amennyiben érvényesítést használnak, akkor az A–I/2. szakasz 1. bekezdésében rögzített formát kell használni. Amennyiben az érvényesítés más módját választják, az érvényesítés az említett szakasz 2. bekezdése szerint történik.

▼M2

Az érvényesítéseket az STCW-egyezmény VI. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell megadni.

▼B

(6) Az a tagállam, amely elismer egy képesítési bizonyítványt a 18. cikk (3) bekezdésének a) pontjában előírt eljárásrend szerint, a bizonyítvány érvényesítése útján tanúsítja annak elismerését. Az érvényesítésnek az STCW-szabályzat A–I/2. szakaszának 3. bekezdése szerinti formát kell követnie.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben említett érvényesítések:

a) külön okmányként kiadhatók;

b) mindegyike egyedi számot kap, kivéve a bizonyítvány kiadását igazoló érvényesítéseket, mivel ezek ugyanazt a számot kaphatják, mint az érintett bizonyítvány, feltéve hogy az a szám egyedi; és

c) mindegyike lejár, amint az érvényesített bizonyítvány lejár vagy azt visszavonják, felfüggesztik vagy a kibocsátó tagállam vagy harmadik állam érvényteleníti, illetve minden esetben a kibocsátástól számított öt éven belül.

(8) Azt, hogy a képesítési bizonyítvány tulajdonosa milyen minőségben szolgálhat, az érvényesítési formulában ugyanazokkal a fogalmakkal kell megnevezni, mint amelyeket az érintett tagállamnak a biztonságos személyzetre vonatkozó követelményei használnak.

(9) Egy tagállam használhat az STCW-kód A–I/2. szakaszában előírt formátumtól eltérő formát is, azzal a minimális feltétellel, hogy az az előírt információkat latin betűkkel és arab számokkal tartalmazza, figyelembe véve az A–I/2. szakaszában engedélyezett változatokat.

(10) A 18. cikk (4) bekezdés függvényében, az ebben az irányelvben előírt bármely bizonyítvány eredetijét azon a hajón kell őrizni, ahol a bizonyítvány tulajdonosa szolgál.

6. cikk

Képzési követelmények

A 3. cikkben előírt képzés alkalmas az I. mellékletben előírt elméleti tudás és gyakorlati készségek átadására, különösen az életmentő és tűzoltó felszerelések használatában, és az adott tagállam által kijelölt illetékes hatóság vagy testület jóváhagyását igényli.

7. cikk

A part menti utakon történő hajózást szabályozó alapelvek

(1) A part menti utakon történő hajózás meghatározásakor a tagállamok a másik tagállam vagy az STCW-egyezmény másik aláírójának lobogóját viselő hajókon szolgáló és ilyen hajóúton részt vevő tengerészek számára nem írhatnak elő olyan, képzésre, tapasztalatra vagy képesítésre vonatkozó követelményeket, amelyek az adott tagállam lobogóját viselő hajókon szolgáló tengerészekre irányadó követelményeknél szigorúbbak. Egy tagállam semmilyen esetben sem írhat elő más tagállam vagy az STCW-egyezmény más aláírójának lobogóját viselő hajón szolgáló tengerészekre olyan követelményeket, amelyek meghaladják az ezen irányelvben a part menti utakon történő hajózásban részt nem vevő hajókra vonatkozóan előírt követelményeket.

(2) A tagállam lobogójának viselésére jogosult és másik tagállam vagy az STCW-egyezmény másik aláírójának partjai közelében rendszeresen part menti hajózásban részt vevő hajók esetében az a tagállam, amelynek lobogóját a hajó viselheti, úgy írja elő a képzésre, tapasztalatra és képesítésre vonatkozó követelményeket az ilyen hajókon szolgáló tengerészek számára, hogy azok legalábbis megfeleljenek annak a

▼B

tagállamnak vagy az STCW-egyezmény olyan aláírójának követelményeinek, amelynek partjainál a hajó közlekedik, feltéve hogy azok nem haladják meg az ezen irányelvben a part menti utakon történő hajózásban részt nem vevő hajókra vonatkozóan előírt követelményeket. Az olyan hajón szolgáló tengerészek, amelyek a tagállam által a part menti utakon meghatározott területen túlra terjesztik ki útjukat, és a meghatározás alá nem tartozó vizekre hajóznak, ezen irányelv vonatkozó követelményeit teljesítik.

(3) A tagállam a lobogóját viselni jogosult hajó esetében alkalmazhatja ezen irányelvnek a part menti utakat szabályozó rendelkezéseit, amennyiben a hajó az STCW-egyezményben nem részes állam partjainál az adott tagállam meghatározása szerint rendszeresen part menti utakon közlekedik.

(4) A part menti utakon történő hajózás és az ahhoz szükséges oktatásnak és képzésnek az (1), (2) és (3) bekezdéssel összhangban történő meghatározásánál a tagállamok részletesen tájékoztatják a Bizottságot az általuk elfogadott rendelkezésekről.

▼M4

7a. cikk

A csalás és más jogellenes gyakorlat megakadályozása

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak és hajtanak végre a tanúsítási eljárással, illetve az illetékes hatóságaik által kiadott és érvényesített képesítési bizonyítványokkal kapcsolatos csalás és más jogellenes gyakorlat megakadályozása érdekében, valamint hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítanak meg.

(2) A tagállamok kijelölik a csalás és más jogellenes gyakorlat feltárására és leküzdésére, valamint a többi tagállamnak és harmadik országoknak a tengerészek képesítési bizonyítványainak kiállítására illetékes hatóságaival történő információcserére illetékes nemzeti hatóságokat.

A tagállamok az illetékes nemzeti hatóságokra vonatkozó információkról haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

A tagállamok az illetékes nemzeti hatóságokra vonatkozó információkról haladéktalanul tájékoztatják azokat a harmadik országokat is, amelyekkel az STCW-egyezmény I/10. szabálya 1.2. bekezdésének megfelelően megállapodást kötöttek.

(3) A fogadó tagállam kérelmére a másik tagállam illetékes hatóságainak írásban kell igazolniuk vagy elutasítaniuk a tengerészképesítési bizonyítvány, az ennek megfelelő érvényesítések vagy bármilyen más, ez utóbbi tagállamban kibocsátott, képzésről szóló írásos bizonyítékok hitelességét.

▼B

8. cikk

Szankciók vagy fegyelmi intézkedések

(1) A tagállamok megállapítják az akár tevőleges, akár mulasztásos alkalmatlanság részrehajlás nélküli kivizsgálásának módját, amely esetek a tengeren az élet vagy tulajdon, illetve a tengeri környezet közvetlen veszélyeztetésével járhatnak, és amelyek az adott tagállamban kiadott képesítési bizonyítványok vagy érvényesítések tulajdonosai részéről történnek bizonyítványukhoz kapcsolódó kötelességeik teljesítése során, valamint az ilyen bizonyítványok emiatt szükséges visszavonására, felfüggesztésére vagy érvénytelenítésére, illetve a csalás megelőzésére.

(2) Minden tagállam szankciókat és fegyelmi intézkedéseket ír elő azokra az esetekre, amikor az ezt az irányelvet hatályba léptető nemzeti jogszabályok rendelkezéseit nem tartják be a lobogója viselésére

▼B

jogosult hajók, vagy az általa kibocsátott bizonyítvánnyal rendelkező tengerészek.

(3) Ilyen szankciókat vagy fegyelmi intézkedéseket különösen azokban az esetekben kell előírni és érvényesíteni, amikor:

a) egy társaság vagy egy parancsnok olyan személyt alkalmaz, aki nem rendelkezik az ezen irányelvben előírt bizonyítvánnyal;

b) a parancsnok engedélyezte, hogy olyan személy végezzen bármilyen, az ezen irányelvben előírtak szerint megfelelő képesítési bizonyítványhoz kötött tevékenységet vagy szolgálatot, aki nem rendelkezik az előírt bizonyítvánnyal, érvényes felmentéssel e kötelezettség alól vagy a 18. cikk (4) bekezdése szerinti bizonyító erejű okmánnyal; vagy

c) egy személy csalás vagy hamis okiratok útján szerzett megbízást olyan minőségben való tevékenységre vagy szolgálatra, amelynek végzéséhez vagy betöltéséhez ezen irányelv értelmében bizonyítvánnyal vagy felmentéssel kell rendelkezni.

(4) Azoknak a tagállamoknak, amelyek a fennhatóságuk alá tartozó társaságokról vagy bármely személyről megalapozottan feltételezik, hogy a (3) bekezdésben meghatározottak szerint ennek az irányelvnek a be nem tartásáért felelősek vagy arról tudnak, ki kell terjeszteniük az együttműködést bármely tagállamra vagy az STCW-egyezmény bármely szerződő felére, amely saját joghatósága alatt történő keresetindítási szándékáról tájékoztatja.

9. cikk

Minőségi szabványok

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy:

a) a fennhatósága alá tartozó, nem állami szervek vagy egységek által végzett minden képzési, alkalmasságfelmérési, képesítési, érvényesítési és újraérvényesítési tevékenységet minőségbiztosítási rendszer keretében folyamatosan ellenőriz, így biztosítva a kijelölt célok elérését, beleértve az oktatók és vizsgáztatók képzettségére és jártasságára vonatkozókat is;

b) amennyiben állami egységek vagy szervek végzik e tevékenységeket, legyen egy minőségbiztosítási rendszer;

c) az oktatási és képzési célkitűzések, illetve az ezekhez kapcsolódó, elérendő alkalmassági szint szabványai világosan meg vannak határozva, valamint ki van jelölve a tudásnak, az ismereteknek és a készségeknek az a szintje, amely megfelel az STCW-egyezményben a vizsgákra és értékelésre előírt követelményeknek. A célkitűzéseket és a kapcsolódó minőségi szabványokat a különböző kurzusok és képzési programok céljára külön is meg lehet határozni, oly módon, hogy azok a képzési rendszer ügyvitelére is kiterjedjenek;

d) a minőségi szabványok alkalmazási területe kiterjed a képzési rendszer ügyvitelére, az összes képzési kurzusra és programra, az egyes tagállamok által vagy megbízásukban lefolytatott vizsgákra és értékelésekre, valamint az oktatók és vizsgáztatók részére előírt képzettségre és jártasságra, figyelembe véve a kitűzött célok eléréséhez szükséges koncepciókat, rendszereket, ellenőrzéseket és minőségbiztosítási vizsgálatokat.

(2) A tagállamoknak azt is biztosítani kell, hogy a tudás-, ismeret-, készség- és alkalmasságszerzési rendszert, illetve a képzési rendszer ügyvitelét legalább ötévenként olyan képzett személyek értékeljék, akik maguk nem vesznek részt az adott tevékenységekben, annak igazolására, hogy:

▼B

a) minden belső ellenőrzés, felügyelet és folyamatkövetési intézkedés megfelel a tervezett intézkedéseknek és az írásban rögzített eljárásrendnek, és hatékonyan biztosítja a kitűzött célok elérését;

b) minden egyes független értékelés eredményét írásban rögzítik, és az értékelt tevékenységi terület felelőseinek tudomására hozzák;

c) a hiányosságok megszüntetéséről időben intézkednek.

(3) A (2) bekezdés szerint elvégzett minden egyes értékelésről az érintett tagállam az értékelés befejezésétől számított hat hónapon belül jelentést küld a Bizottságnak.

10. cikk

Egészségügyi követelmények – képesítési bizonyítványok kibocsátása és nyilvántartása

(1) A tagállamok megállapítják a tengerészek egészségügyi alkalmasságára vonatkozó követelményeket, különösen a látás és a hallás tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy csak azok részére adjanak ki képesítési bizonyítványt, akik megfelelnek az e cikkben előírt követelményeknek.

(3) A bizonyítványért folyamodó jelöltek mindegyikének kielégítően igazolnia kell:

a) a személyazonosságát;

b) hogy életkora eléri a kérvényezett bizonyítványhoz az I. mellékletben előírt korhatárt;

c) a tagállam által megállapított egészségügyi alkalmassági szabványoknak való megfelelését, különösen a látás és a hallás tekintetében, és egészségügyi alkalmasságát, egy érvényes okmány segítségével, amelyet megfelelően képzett, a tagállam illetékes hatósága által elismert orvos állított ki;

d) elvégezte a kérvényezett bizonyítványhoz szükséges tengerhajózási szolgálatot és az arra vonatkozó kötelező képzést az I. mellékletben leírtak szerint;

e) megfelel az I. mellékletben előírt, a szolgálatra, feladatokra és szintekre vonatkozó alkalmassági követelményeknek, amelyeket a képesítési bizonyítványba bejegyeznek.

(4) Minden tagállam vállalja, hogy:

a) nyilvántartást vagy nyilvántartásokat vezet az összes, a parancsnokok és tisztek, illetve esetlegesen a legénységi állomány számára kiadott bizonyítványról és érvényesítésről, azok kiadásáról, lejártáról, ismételt érvényesítéséről, felfüggesztéséről, bevonásáról, bejelentett elvesztésükről vagy megsemmisülésükről, illetve a kiadott felmentésekről;

b) hozzáférést biztosít az e bizonyítványokra, érvényesítésekre és felmentésekre vonatkozó információkhoz más tagállamok és az STCW-egyezmény más szerződő felei, valamint olyan társaságok számára, amelyek a képesítési bizonyítványaik elismerését vagy a hajón való alkalmazást kereső tengerészek által előttük bemutatott bizonyítványok hitelességének és érvényességének megerősítését kérik.

▼B

11. cikk

Képesítési bizonyítványok ismételt érvényesítése

(1) Minden olyan, a VI. fejezet kivételével az I. melléklet bármelyik fejezete alapján kiállított vagy elismert bizonyítvánnyal rendelkező parancsnok, tiszt és rádiókezelő, aki tengeren szolgál vagy egy szárazföldön töltött időszak után szándékozik a tengerre visszatérni, a tengerészeti szolgálatra való alkalmasság megszerzése érdekében legalább ötévenként köteles:

a) megfelelni a 10. cikkben előírt egészségügyi alkalmassági követelményeknek; és

b) igazolni a szakmai alkalmasság folyamatosságát az STCW-szabályzat A–I/11. szakaszával összhangban.

(2) A tengerhajózási szolgálat folytatása érdekében minden parancsnoknak, tisztnek és rádiókezelőnek sikeresen el kell végezni a vonatkozó, elismert képzést, ha olyan hajón szolgál, amelyre nemzetközileg egyeztetett különleges képzési követelmények vonatkoznak.

(3) A 2002. február 1-je előtt kiadott bizonyítványok esetében minden tagállam összehasonlítja a jelöltektől megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal, amelyeket a megfelelő bizonyítványhoz az STCW-szabályzat A. része ír elő, és eldönti, hogy az ilyen bizonyítványok tulajdonosai számára előírja-e a tudást felelevenítő és korszerűsítő képzést vagy felmérést.

Az ismereteket felelevenítő és korszerűsítő tanfolyamokat engedélyezni szükséges, és azoknak ki kell terjedniük az életbiztonságra a tengeren és a tengeri környezet védelmére vonatkozó nemzeti és nemzetközi rendelkezések változásaira, és figyelembe kell venniük a vonatkozó alkalmassági követelmény bármiféle korszerűsítését.

(4) Az érintettekkel egyeztetve, minden egyes tagállam kidolgozza vagy ösztönzi az STCW-szabályzat A–I/11. szakaszában előírt, ismereteket felelevenítő és korszerűsítő tanfolyamok kialakítását.

(5) A parancsnokok, a tisztek és a rádiókezelők tudásának korszerűsítése céljából minden tagállam biztosítja, hogy az élet biztonságára a tengeren és a tengeri környezet védelmére vonatkozó nemzeti és nemzetközi rendelkezéseket érintő legújabb módosítások szövege hozzáférhető legyen a lobogóját viselni jogosult hajók számára.

12. cikk

Szimulátorok használata

(1) Az érintett bizonyítványokra vonatkozó teljesítményszabványokat, az STCW-szabályzat A–I/12. szakaszában megfogalmazott előírásokat és az STCW-szabályzat A. részében előírt egyéb követelményeket be kell tartani a következők vonatkozásában:

a) minden kötelező szimulátoros képzés;

b) az STCW-szabályzat A. részében előírt minden olyan alkalmassági felmérés, amelyet szimulátor segítségével végeznek;

c) a szakmai alkalmasság folyamatossága bizonyításának szimulátoros bemutatása, miként azt az STCW-szabályzat A. része előírja.

(2) A tagállamok maguk döntik el, hogy a 2002. február 1-je előtt üzembe helyezett vagy használatba vett szimulátorokat mentesítik-e az (1) bekezdésben említett teljesítményszabványoknak való teljes megfelelés alól.

▼B

13. cikk

A társaságok felelősségei

(1) A (2) és (3) bekezdésnek megfelelően, a tagállamok a társaságokat teszik felelőssé a tengerészek foglalkoztatásáért a társaság hajóin ezen irányelvnek megfelelően, és minden társaság számára előírják a következők biztosítását:

a) a társaság hajóján alkalmazott minden tengerész rendelkezik az ezen irányelvben és a tagállam által meghatározott rendelkezések szerint előírt megfelelő bizonyítvánnyal;

b) a hajó személyzettel való ellátottsága megfelel a tagállam érvényes, biztonságos személyzetre vonatkozó előírásainak;

c) a társaság hajóin alkalmazott minden tengerészre vonatkozó okmányokat és adatokat megfelelően nyilvántartják, azok azonnal hozzáférhetők, és tartalmazzák a tengerészek gyakorlatára, képzettségére, egészségügyi alkalmasságára és a kijelölt feladatokban való jártasságukra vonatkozó okmányokat és adatokat, de nem korlátozódnak kizárólag azokra;

d) a társaság hajóin történő alkalmazás esetén a tengerészekkel ismertetik speciális feladataikat és a hajó elrendezését, berendezését, felszereléseit, eljárásrendjét és a hajónak azokat a jellemzőit, amelyek a szokásos vagy a vészhelyzeti feladatok szempontjából fontosak;

e) a hajó személyzete tevékenységét képes hatékonyan összehangolni vészhelyzetben és a biztonság vagy a szennyezés megelőzése vagy csökkentése szempontjából fontos feladatok ellátása során.

(2) A társaságok, a parancsnokok és a legénység felelősek az e cikkben foglalt kötelezettségek teljes és maradéktalan teljesítésének biztosításáért, illetve a szükségesnek ítélt olyan intézkedések meghozataláért, amelyek biztosítják, hogy a hajószemélyzet minden tagja megfelelő hozzáértéssel és tudással járul hozzá a hajó biztonságos üzemeltetéséhez.

(3) A társaság az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi hajó parancsnokához eljuttatja azokat az írásos utasításokat, amelyek meghatározzák azokat az útmutatásokat és eljárásrendet, amelyek biztosítják, hogy a hajón újonnan alkalmazott minden tengerész még feladatainak kijelölése előtt tényleges lehetőséget kapjon a hajón lévő olyan berendezésekkel, üzemeltetési eljárásokkal és egyéb szabályokkal való megismerkedésre, amelyek feladataik megfelelő teljesítéséhez szükségesek. Ezeknek az útmutatásoknak és eljárásrendeknek tartalmazniuk kell:

a) elegendő időt, amelynek során minden egyes újonnan alkalmazott tengerész lehetőséget kap arra, hogy megismerkedjen:

   i. azokkal a speciális berendezésekkel, amelyeket használni vagy üzemeltetni fog; és

   ii. a hajóra speciálisan jellemző őrszolgálati, biztonsági, környezetvédelmi és vészhelyzeti eljárásokkal és intézkedésekkel, amelyeket a tengerésznek kijelölt feladatai megfelelő ellátásához ismernie kell;

b) a hajószemélyzet egyik tapasztalt tagjának kijelölését annak biztosítására, hogy minden újonnan alkalmazott tengerész lehetőséget kapjon az alapvető információk megszerzésére a tengerész által beszélt nyelven.

▼B

14. cikk

Szolgálatra való alkalmasság

(1) A kimerültség megelőzése érdekében a tagállamok meghatározzák és betartatják az őrszemélyzet számára előírt pihenő időszakokat, és megkövetelik az őrszolgálati rend olyan kialakítását, hogy az őrszolgálati személyzet hatékonyságát kimerültség ne akadályozza, és a szolgálat szervezésében biztosítják, hogy az út kezdetén szolgáló első őrszolgálat és az azt követő őrszolgálati váltások megfelelően kipihentek és más szempontból is alkalmasak legyenek a szolgálat ellátására.

(2) Minden olyan személy részére, aki őrszolgálati tisztként szolgál vagy az őrszolgálat legénységi állományú tagja, minden 24 órás időszakban legalább 10 óra pihenőidőt kell biztosítani.

(3) A pihenőidőt legfeljebb két szakaszra lehet osztani, amelyek közül az egyiknek legalább hat óra hosszúságúnak kell lennie.

(4) A pihenő időszakra vonatkozóan az (1) és (2) bekezdésben előírt követelményeket nem kell betartani vészhelyzet, gyakorlat vagy más, magasabb prioritású üzemeltetési feltételek esetén.

(5) A (2) és (3) bekezdés ellenére a minimum 10 órás időszak hat egymást követő óránál nem rövidebb időszakra rövidíthető, feltéve hogy a rövidítés két napnál nem tart hosszabb ideig, és legalább 70 óra pihenőidőt biztosítanak minden hétnapos időszakban.

(6) A tagállamok előírják, hogy az őrszolgálati beosztás könnyen hozzáférhető helyen legyen kifüggesztve.

15. cikk

Felmentés

(1) Különleges szükséghelyzetekben az illetékes hatóságoknak jogukban áll, amennyiben ez megítélésük szerint a személyekre, tulajdonra vagy a környezetre nem jelent veszélyt, hat hónapot nem meghaladó, meghatározott időszakra vonatkozó felmentést adni valamely, a rádiókezelőén kívüli beosztás tekintetében – a Rádiószabályzatban előírt eseteket kivéve –, amely beosztásra vonatkozóan a személy nem rendelkezik megfelelő bizonyítvánnyal, feltéve hogy az a személy, akinek részére a felmentést kiadják, megfelelően képzett ahhoz, hogy a megüresedett beosztást biztonságosan és az illetékes hatóságok megelégedésére töltse be. Felmentést nem lehet adni azonban parancsnoknak vagy gépüzemvezetőnek, kivéve a *vis maior* eseteit, és akkor is csak a lehető legrövidebb időre.

(2) A valamely beosztásra vonatkozóan megadott felmentést csakis olyan személynek lehet kiadni, aki rendelkezik a közvetlenül az adott beosztás alatti beosztáshoz szükséges bizonyítvánnyal. Amennyiben az alacsonyabb beosztáshoz nem szükséges bizonyítvány, a felmentést ki lehet adni olyan személy részére, akinek a képzettsége és a tapasztalata az illetékes hatóságok megítélése szerint egyértelműen megfelel a beosztás követelményeinek, feltéve hogy – ha az ilyen személy nem rendelkezik megfelelő bizonyítvánnyal – megkövetelik tőle, hogy az illetékes hatóságok által elfogadott vizsgán feleljen meg, amellyel igazolja, hogy a felmentés biztonsággal kiadható. Az illetékes hatóságok biztosítják továbbá, hogy a lehető leghamarabb a megfelelő bizonyítvánnyal rendelkező személy tölti be az adott beosztást.

16. cikk

A tagállamok képzéssel és értékeléssel kapcsolatos kötelezettségei

(1) A tagállamok kijelölik azokat a hatóságokat vagy testületeket, amelyek:

▼B

— a 3. cikkben említett képzést nyújtják,

— a szükséges vizsgákat szervezik és/vagy felügyelik,

— a 10. cikkben említett képesítési bizonyítványokat kiadják, és

— a 15. cikkben előírt felmentéseket megadják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a tengerészek képzését és értékelését:

1. az írásba foglalt programokkal összhangban alakítják ki, beleértve az előírt alkalmassági szint eléréséhez szükséges képzés módját, eszközeit, eljárásrendjét és tananyagát; és

2. olyan személyek végzik, felügyelik, értékelik és támogatják, akik rendelkeznek a d), e) és f) pont szerinti képesítéssel;

b) a hajó fedélzetén képzést vagy értékelést csak akkor lehet végezni, amikor az nem akadályozza a hajó rendes üzemét, és a képzést vagy értékelést végző személyek idejüket és figyelmüket a képzésre vagy a felmérésre tudják fordítani;

c) az oktatók, az oktatást felügyelők és a vizsgáztatók megfelelő képesítéssel rendelkeznek az adott képzési és alkalmasságfelmérési típusok és szintek ellátásához, a hajón vagy a szárazföldön egyaránt;

d) a tengerész az ezen irányelvnek megfelelő bizonyítvány megszerzése érdekében hajón vagy szárazföldön végzett képzését végző személy:

1. ismeri a képzési programot és ismeri az adott képzés típusához tartozó speciális képzési célokat;

2. a képzés tárgyát képező feladatra vonatkozóan képesítéssel rendelkezik; és

3. szimulátorral folytatott képzés esetén:

i. megfelelő útmutatást kapott a szimulátoros oktatás módszereiről; és

ii. gyakorlati tapasztalattal rendelkezik az alkalmazott szimulátor működtetésében;

e) bármely személy, aki felelős a tengerész képesítési bizonyítvány megszerzése céljából, szolgálat közben végzett képzésének a felügyeletéért, jól ismeri a képzési programot és a folytatott képzés típusának sajátos céljait;

f) a bizonyítvány megszerzése érdekében a tengerész alkalmasságára vonatkozó, a munkahelyen végzett felmérést akár hajón vagy szárazföldön végző személy:

1. megfelelő szintű tudással és ismerettel rendelkezik a felmérendő alkalmasságra vonatkozóan;

2. az értékelés tárgyát képező feladatra vonatkozóan képesítéssel rendelkezik;

3. kellő útmutatást kapott az értékelési módszerekről és tapasztalatokról;

4. gyakorlati értékelési tapasztalattal rendelkezik; és

5. ha szimulátor segítségével végzi az értékelést, tapasztalt vizsgáztató felügyelete mellett kielégítő gyakorlati tapasztalatot szerzett az adott típusú szimulátorral végzett értékelés területén;

g) amikor egy tagállam elismer egy képzési kurzust, képzési intézményt vagy egy megfelelő szakképzés lezárását, a bizonyítvány kiadására vonatkozó követelmény részeként az oktatók és vizsgáztatók szakképesítésére és tapasztalatára vonatkozó követelményeket a 9. cikkben foglalt minőségi követelmények alkalmazásával érvényesíti. A szakképzettségre és tapasztalatra vonatkozó követelmény magában

▼B

foglalja az oktatási, képzési és felmérési technikákat, módszereket és gyakorlatot és meg kell felelnie a (d), (e) és (f) bekezdés vonatkozó követelményeinek.

17. cikk

Fedélzeti kommunikáció

A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a b) és d) pont sérelme nélkül, a tagállam lobogóját viselő hajók fedélzetén mindenkor megtegyék a szükséges intézkedéseket, hogy megkönnyítsék a hajószemélyzet minden tagjára kiterjedően a biztonságot szolgáló, hatékony, szóbeli kommunikációt, különösen az üzenetek és utasítások pontos és időben történő fogadásának és megértésének tekintetében;

b) a tagállam lobogóját viselő minden személyszállító hajón és a tagállam kikötőjéből induló, valamint oda érkező minden személyszállító hajón a hajószemélyzet biztonsági kérdésekben mutatott hatékony teljesítménye érdekében egy munkanyelvet jelöljenek ki, és ezt a hajónaplóban rögzítsék.

A megfelelő munkanyelvet a körülményektől függően a társaság vagy a parancsnok jelöli ki. Minden tengerész számára előírás, hogy értsen, illetve ha szükséges, parancsokat és utasításokat tudjon kiadni, valamint jelentést tudjon tenni ezen a nyelven.

Amennyiben a munkanyelv a tagállamnak nem hivatalos nyelve, úgy minden kifüggesztendő tervnek és jegyzéknek tartalmaznia kell a munkanyelvre történt fordítást;

c) személyszállító hajókon a riadójegyzékben vészhelyzet esetén az utasok segítésére kijelölt személyzet azonnal azonosítható legyen, és e célból a megfelelő mértékig meg tudja értetni magát, figyelembe véve az alábbi tényezők bármelyik megfelelő és kielégítő kombinációját:

i. az adott útvonalon szállított utasok többségének nemzetisége szerinti nyelv vagy nyelvek;

ii. annak valószínűsége, hogy az elemi angol szókincs használatának képessége alapvető utasítások esetén kommunikációs lehetőséget teremt a segítségre szoruló utassal, függetlenül attól, hogy az utas és a hajószemélyzet tagja beszél-e közös nyelvet;

iii. annak lehetősége, hogy vészhelyzetben, amikor szóbeli kommunikációra nincs lehetőség, valamely más módon kommunikáljanak (pl. szemléltetéssel, kézjelekkel, vagy annak a helynek a megmutatásával, ahol az utasítások fellelhetők, a gyülekezőhelyekre, az életmentő eszközökre vagy a menekülési útvonalakra);

iv. az utasok anyanyelvükön vagy -nyelveiken történő tájékoztatásának szintje a biztonsági utasításokról;

v. azok a nyelvek, amelyeken vészhelyzet vagy gyakorlat esetén a mentésre vonatkozóan bejelentéseket lehet tenni az utasok tájékoztatására, illetve az utasokat segítő hajószemélyzet tagjainak támogatására;

d) a tagállam lobogóját viselő olajszállító tartályhajókon, vegyianyag-szállító tartályhajókon és cseppfolyósított gázt szállító tartályhajókon a parancsnok, a tisztek és a legénység közös munkanyelve(ke)n tudjanak kommunikálni egymással;

▼M2

e) a hajó és a parti hatóságok közötti kommunikációhoz megfelelő eszközök álljanak rendelkezésre. Az ilyen kommunikációt a SOLAS-egyezmény V. fejezetének 14. szabálya (4) bekezdésével összhangban kell folytatni;

▼B

f) a kikötő szerinti államnak a 95/21/EK irányelvvel összhangban végzett ellenőrzése esetén a tagállamok azt is ellenőrzik, hogy harmadik államok lobogóját viselő hajók betartják-e e cikk rendelkezéseit.

18. cikk

Képesítési bizonyítványok elismerése

▼M4

_____

▼M2

(3) Azok a tengerészek, akik nem rendelkeznek a 4. cikkben említett bizonyítvánnyal, engedélyt kaphatnak tagállami lobogó alatt közlekedő hajón teljesítendő szolgálatra, feltéve hogy a megfelelő bizonyítványaik elismerésére vonatkozó határozat az alábbiakban meghatározott eljárás szerint megszületett:

a) Az a tagállam, amely érvényesítéssel kíván elismerni harmadik országok által hajóparancsnokoknak, tiszteknek vagy rádiókezelőknek kiadott megfelelő bizonyítványokat, hogy azok saját lobogója alatt közlekedő hajón szolgáljanak, e harmadik ország elismerése végett indoklással ellátott kérelmet nyújt be a Bizottsághoz.

   Az Európai Tengerészetbiztonsági Ügynökség (Ügynökség) segítségével és valamely érintett tagállam esetleges közreműködésével a Bizottság összegyűjti a II. mellékletben foglalt információkat, és elvégzi az elismerés iránti kérelemben szereplő harmadik ország képzési és képesítési rendszerének értékelését azért, hogy igazolja, hogy az érintett ország eleget tesz az STCW-egyezmény minden követelményének, és hogy megfelelő intézkedéseket tett a bizonyítványokkal kapcsolatos csalások ellen.

b) A harmadik ország elismerésére vonatkozó határozatát a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban hozza meg az elismerés iránti kérelem benyújtásától számított három hónapon belül. A megadott elismerés a 18a. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével marad érvényes.

c) Ha az érintett harmadik ország elismerését illetően nem születik határozat a b) albekezdésben megállapított időszakon belül, a kérelmező tagállam határozhat úgy, hogy egyoldalúan elismeri a harmadik országot mindaddig, amíg a 23. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban határozat nem születik.

d) Valamely tagállam határozhat úgy, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók vonatkozásában – a II. melléklet 4. és 5. pontjában foglalt rendelkezésekre való tekintettel – érvényesíti a Bizottság által elismert harmadik országok által kiadott bizonyítványokat.

e) Az elismert harmadik országok által kiadott bizonyítványoknak az *Európai Unió Hivatalos Lapjá*nak C sorozatában (…) ([1]) előtt közzétett elismerése érvényben marad. Ezeket az elismeréseket minden tagállam használhatja, hacsak időközben a Bizottság a 18a. cikkel összhangban vissza nem vonta azokat.

f) A Bizottság elkészíti és naprakészan tartja az elismert országok listáját. Ezt a listát az *Európai Unió Hivatalos Lapjá*nak C sorozatában teszik közzé.

▼B

(4) Az 5. cikk (6) bekezdésétől függetlenül, a tagállam a körülmények kényszerítő hatására engedélyezheti, hogy a tengerész a rádiós tiszti, illetve rádiókezelői beosztáson kívül – a Rádiószabályzatban meghatározott eseteket kivéve – más minőségben szolgáljon a tagállam lobogóját viselő hajón három hónapot nem meghaladó időszakon át, egy

([1]) Az irányelv hatálybalépése utáni 18 hónap.

▼B

harmadik ország által kibocsátott megfelelő és érvényes bizonyítvány birtokában, amelyet az érintett tagállam azonban még nem hitelesített olyan elismerés céljából, amely a lobogóját viselő hajón teljesítendő szolgálatra megfelelővé teszi azt. Ebben az esetben okirattal kell bizonyítani, hogy az illetékes hatósághoz az érvényesítés iránti kérelmet már benyújtották.

▼M2

18a. cikk

(1) Ha a II. mellékletben meghatározott kritériumok ellenére valamely tagállam úgy véli, hogy valamely elismert harmadik ország már nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, és megadja a bizonyítékokat. Az ügyet a Bizottság késedelem nélkül a 23. cikkben említett bizottság elé utalja.

(2) Ha a II. mellékletben meghatározott kritériumok ellenére a Bizottság úgy véli, hogy valamely elismert harmadik ország már nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, erről haladéktalanul értesíti a tagállamokat, és megadja a bizonyítékokat. Az ügyet a Bizottság késedelem nélkül a 23. cikkben említett bizottság elé utalja.

(3) Ha valamely tagállam vissza szándékozik vonni valamely harmadik ország által kiadott minden bizonyítvány érvényesítését, szándékáról késedelem nélkül értesíti a Bizottságot és a tagállamokat, és indoklásában felsorolja ennek bizonyítékait.

(4) A Bizottság az Ügynökség segítségével újraértékeli az érintett harmadik ország elismerését annak igazolása érdekében, hogy ez az ország valóban elmulasztott eleget tenni az STCW-egyezmény követelményeinek.

(5) Ha jele van annak, hogy bizonyos tengerészeti oktatási intézmény már nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, a Bizottság értesíti az érintett országot, hogy az adott ország által kiadott bizonyítványok elismerését két hónapon belül visszavonja, hacsak intézkedéseket nem hoznak az STCW-egyezmény valamennyi követelményének való megfelelés biztosítása érdekében.

(6) A visszavonásra vonatkozó határozatot a 23. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárás szerint kell meghozni a tagállam által adott értesítéstől számított két hónapon belül. Az érintett tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak a határozat végrehajtása érdekében.

(7) Az 5. cikk (6) bekezdésével összhangban, a harmadik ország elismerését visszavonó határozat dátuma előtt kiadott, a bizonyítványok elismerését tanúsító érvényesítés továbbra is érvényben marad. Az ilyen érvényesítést birtokló tengerészek azonban nem tarthatnak igényt magasabb képesítést elismerő érvényesítésre, hacsak az ilyen felminősítés kizárólag további tengeri szolgálat során szerzett tapasztalaton nem alapul.

18b. cikk

(1) A 18. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett eljárás szerint elismert harmadik országokat, beleértve a 18. cikk (3) bekezdésének f) pontjában említett országokat, az Ügynökség segítségével a Bizottság rendszeresen és legalább ötévente újraértékeli, hogy megfelelnek-e a II. mellékletben megállapított vonatkozó kritériumoknak, és hogy a bizonyítványokkal kapcsolatos csalások megakadályozása érdekében megtették-e a megfelelő intézkedéseket.

(2) A Bizottság meghatározza a harmadik ország értékelésének prioritási kritériumait a kikötő szerint illetékes állam által a 20. cikk alapján végzett ellenőrzése nyomán kapott teljesítményadatok, illetve a harmadik országok által – az STWC-szabályzat A-I/7 szakaszával össz-

▼M2

hangban, a független értékelésekről szóló jelentésekkel kapcsolatosan – közölt információk alapján.

(3) A Bizottság jelentésben tájékoztatja a tagállamokat az értékelés eredményéről.

▼B

19. cikk

A kikötő szerint illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzése

(1) Függetlenül attól, hogy milyen lobogó alatt közlekedik, a tagállam kikötőjében tartózkodó minden egyes hajó, kivéve a 2. cikkben kizárt hajótípusokat, köteles alávetni magát az adott tagállam részéről megfelelő felhatalmazással rendelkező tisztviselők a kikötő szerint illetékes állam nevében végzett ellenőrzésének, annak megállapítására, hogy a fedélzeten szolgáló tengerészek közül azok, akiknek az STCW-egyezmény szerint bizonyítvánnyal kell rendelkezniük, rendelkeznek-e bizonyítvánnyal vagy megfelelő felmentéssel.

(2) A kikötő szerinti illetékes állam ellenőrzési jogának ezen irányelv szerinti gyakorlásakor a tagállamok biztosítják a 95/21/EK irányelvben foglalt valamennyi erre vonatkozó rendelkezés és eljárás alkalmazását.

20. cikk

A kikötő szerint illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzési eljárás

(1) A 95/21/EK irányelv sérelme nélkül, a 19. cikknek megfelelő kikötő szerint illetékes állam ellenőrzése a következőkre korlátozódik:

— annak ellenőrzésére, hogy a fedélzeten szolgáló tengerészek közül mindazok, akiknek az STCW-egyezmény szerint bizonyítvánnyal kell rendelkezniük, rendelkeznek azzal, vagy érvényes felmentéssel, illetve okmánnyal igazolják, hogy kérvényt nyújtottak be az elismerést igazoló érvényesítésre a lobogó szerinti állam hatóságaihoz,

— annak ellenőrzésére, hogy a fedélzeten szolgáló tengerészek száma és képesítési bizonyítványaik megfelelnek a lobogó szerinti állam által a hajókra előírt, a biztonságos üzemeltetés személyzeti követelményeinek.

(2) Fel kell mérni a hajó tengerészeinek képességét arra, hogy betartsák az STCW-egyezményben előírt őrszolgálati szabványt, összhangban az STCW-szabályzat A. részével, amennyiben megalapozottan feltételezhető, hogy az adott szabványokat nem tartják be, mivel a következő események valamelyike történt meg:

— a hajó részes egy összeütközésben, zátonyra vagy partra futott,

— a hajóból útközben, horgonyzáskor vagy a rakpartnál olyan anyag jutott a környezetbe, amely nemzetközi előírások szerint jogellenes,

— a hajó, az IMO által elfogadott útvonal-kijelölési rendelkezések vagy a biztonságos hajózási gyakorlat és eljárások figyelmen kívül hagyásával, hibásan vagy a biztonságot veszélyeztető módon manőverezett,

— a hajót más tekintetben oly módon üzemeltetik, amely a személyekre, tulajdonra vagy a környezetre veszélyt jelent,

— egy bizonyítványt csalással szereztek meg, vagy a bizonyítvány tulajdonosa nem azonos azzal a személlyel, akinek részére a bizonyítványt eredetileg kiállították,

— a hajó olyan ország lobogóját viseli, amely nem ratifikálta az STCW-egyezményt, vagy olyan parancsnoka, tisztje vagy legénységi

▼B

állományú személye van, aki az STCW-egyezményt nem ratifikált harmadik ország által kibocsátott bizonyítvánnyal rendelkezik.

(3) A képesítési bizonyítvány ellenőrzése mellett, a (2) bekezdés szerinti értékelés részeként, előírható a tengerész részére, hogy bizonyítsa a beosztási helyének megfelelő alkalmasságát. E bizonyítás során ellenőrizhető az őrszolgálati szabványokra vonatkozó működési követelmények teljesítése, illetve az, hogy a tengerész alkalmas-e vészhelyzetekben megfelelően reagálni.

21. cikk

A hajó feltartóztatása

A 95/21/EK irányelv sérelme nélkül, egy hajó feltartóztatásának az alapját valamely tagállam által ezen irányelv szerint csak az alábbi, a kikötő szerinti állam ellenőrzését végző tisztviselők által a személyre, tulajdonra vagy környezetre veszélyesnek ítélt hiányosságok képezhetik:

a) azok a tengerészek, akiknek bizonyítvánnyal kellene rendelkezniük, nem rendelkeznek a szükséges bizonyítvánnyal, nem rendelkeznek érvényes felmentéssel, illetve nem tudják okmánnyal igazolni, hogy kérvényt nyújtottak be az elismerést igazoló érvényesítés iránt a lobogó szerinti állam hatóságaihoz;

b) nem tartják be a lobogó szerinti állam által a hajókra előírt biztonságos üzemeltetés személyzeti követelményeit;

c) nem tartják be annak a lobogó szerinti államnak az adott hajóra előírt navigációs vagy gépüzemi őrszolgálati rendjét;

d) őrszolgálat alatt nincs jelen olyan személy, aki képesítéssel rendelkezik a biztonságos navigáció, biztonsági rádiókommunikáció vagy a tengeri környezetszennyezés megelőzése létfontosságú eszközeinek működtetéséhez;

e) nem tudják igazolni a tengerészek beosztás szerinti kötelességeire vonatkozó szakmai jártasságot a hajó biztonsága és a környezetszennyezés megelőzése tekintetében;

f) az út kezdetén az első őrszolgálatra és a következő őrszolgálati váltásokra nem tudnak megfelelő számú, kipihent és szolgálatra egyébként is alkalmas személyeket biztosítani.

▼M4

21a. cikk

Az irányelvnek való megfelelés rendszeres ellenőrzése

A Bizottság — a Szerződés 226. cikke szerinti — hatáskörének sérelme nélkül, a Bizottság az 1406/2002/EK rendelettel ([1]) létrehozott Európai Tengerbiztonsági Ügynökség segítségével rendszeresen és legalább ötéves időközönként ellenőrzi, hogy a tagállamok megfelelnek-e az ezen irányelv által megállapított minimumkövetelményeknek.

21b. cikk

Jelentés az irányelvnek való megfelelésről

Legkésőbb 2010. október 20 a Bizottságnak meg kell küldenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 21a. cikkben foglaltak szerint szerzett információk alapján készített értékelő jelentést. A jelentésben a

([1]) Az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2002. június 27-i 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.). A legutóbb a 724/2004/EK rendelettel (HL L 129., 2004.4.29., 1. o.) módosított rendelet.

▼M4

Bizottság megvizsgálja a tagállamok ezen irányelvnek való megfelelését, és szükség esetén javaslatokat tesz további intézkedésekre.

▼B

22. cikk

Módosítás

(1) Ezt az irányelvet a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint lehet módosítani, annak érdekében, hogy az 1. cikk 16., 17., 18., 23. és 24. pontjában említett nemzetközi kódexek hatályba lépett módosításait ezen irányelvbe át lehessen vezetni.

▼M2

Ez az irányelv szintén módosítható ugyanezen eljárással összhangban annak érdekében, hogy ennek az irányelvnek a céljából alkalmazni lehessen a közösségi jogszabályok bármilyen módosítását.

▼B

(2) A Szerződésben előírt feltételekkel összhangban a II. melléklet bármiféle módosításáról a Tanács dönt, a Bizottságnak legkésőbb 2003. május 25-ig az irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével benyújtott javaslata alapján.

(3) Az 1. cikk 21. pontjában említett STCW-egyezmény új megállapodásainak és jegyzőkönyveinek elfogadását követően a Bizottság javaslata alapján a Tanács dönt, figyelembe véve a tagállamok parlamentáris eljárásait, valamint az IMO-n belül az új megállapodások vagy jegyzőkönyvek ratifikálására vonatkozó részletes eljárási szabályokat, egyidejűleg biztosítva ezek egységes és egyidejű alkalmazását a tagállamokban.

▼M1

(4) Az 1. cikkben említett nemzetközi okmányok módosításai a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) létrehozásáról szóló, 2002. november 5-i 2099/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 5. cikke szerint kizárhatók ennek az irányelvnek a hatálya alól.

▼B

23. cikk

Bizottsági eljárás

▼M1

(1) A Bizottságot a 2099/2002/EK rendelet 3. cikke által létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) segíti.

▼B

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozások során az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikkével összhangban.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében előírt időszak nyolc hét.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályait.

24. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) 2002. február 1-jéig a tagállamok folytathatják az 1997. február 1-je előtt hatályos rendelkezéseknek megfelelő képesítési bizonyítványok kiadását, elismerését és érvényesítését azoknak a tengerészeknek

([1]) HL L 324., 2002.11.29., 1. o.

▼B

a tekintetében, akik 1998. augusztus 1-je előtt kezdték elismert tengeri szolgálatukat, elismert oktatási vagy képzési programjukat vagy elismert képzési tanfolyamukat.

(2) 2002. február 1-jéig a tagállamok folytathatják a képesítési bizonyítványok és érvényesítések megújítását az 1997. február 1-je előtt hatályos rendelkezések szerint.

(3) Amennyiben egy tagállam a 11. cikknek megfelelően újra kiad egy képesítési bizonyítványt vagy meghosszabbítja annak hatályát, amely bizonyítványt eredetileg az 1997. február 1-je előtt hatályos rendelkezések szerint bocsátottak ki, a tagállam saját hatáskörben dönthet úgy, hogy az eredeti bizonyítványokban szereplő űrtartalomkorlátozásokat a következők szerint módosítja:

1. „200 bruttó regisztertonna” helyett „500 bruttó tonnatartalom”;

2. „1 600 bruttó regisztertonna” helyett „3 000 bruttó tonnatartalom”.

25. cikk

Szankciók

A tagállamok szankciórendszert dolgoznak ki az 1., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16., 17. cikk, a 18. cikk (3) és (4) bekezdése, a 19., 20., 21. és 24. cikk, és az I. és II. melléklet szerint elfogadott nemzeti rendelkezések megsértésének eseteire, és megteszik a szankciók végrehajtásának biztosításához szükséges összes intézkedést. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

26. cikk

A Bizottság tájékoztatása

A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal azokat a rendelkezéseiket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. Ezekről a Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

27. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A III. melléklet A. részében említett irányelvvel módosított 94/58/EK irányelv hatályát veszti, a III. melléklet B. részében az átvételi időkeretekre előírt tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre vonatkozó hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és a IV. mellékletben található korrelációs táblázat szerint kell értelmezni.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

29. cikk

Az irányelv címzettjei

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

AZ STCW-EGYEZMÉNYNEK A 3. CIKKBEN EMLÍTETT KÉPZÉSI KÖVETELMÉNYEI

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Az e mellékletben említett szabályokat az STCW-szabályzat A. részében foglalt kötelező rendelkezések egészítik ki, a VIII. fejezet VIII/2. szabályának kivételével.

   Egy szabály követelményére történő bármilyen hivatkozás egyben az STCW-szabályzat A. része megfelelő szakaszára történő hivatkozást is jelent.

▼M4

1a. A tagállamok biztosítják, hogy a tengerészek az STCW-szabályzat A-II/1., A-III/1., A-IV/2. és A-II/4. szakaszában meghatározott megfelelő nyelvismerettel rendelkezzenek annak érdekében, hogy speciális feladataikat el tudják látni a fogadó tagállam lobogóját viselő hajón.

▼B

2. Az STCW-szabályzat A. része az STCW-egyezmény rendelkezései értelmében tartalmazza a képességi bizonyítványok kibocsátásáért és újraérvényesítéséért folyamodó jelöltek által igazolandó alkalmassági előírásokat. A VII. fejezet alternatív képesítési rendelkezései és a II., III. és IV. fejezet szakképesítési rendelkezései közötti kapcsolat tisztázására az alkalmassági előírásokban meghatározott képességek esettől függően az alábbi hét feladat szerint csoportosítandók:

   1. Navigáció
   2. Árukezelés és rakományelrendezés
   3. A hajóüzem irányítása és a hajón tartózkodó személyekről való gondoskodás
   4. Hajógépészet
   5. Elektrotechnika, elektronika és vezérléstechnika
   6. Karbantartás és javítás
   7. Rádiótávközlés

   a következő felelősségi szinteken:

   1. Irányítási szint
   2. Üzemeltetési szint
   3. Támogatási szint

   Az STCW-szabályzat A. része II., III. és IV. fejezetében meghatározott alkalmassági szabványtáblázatok alcímek szerint határozzák meg a feladatokat és a felelősségi szinteket.

II. FEJEZET

PARANCSNOK ÉS FEDÉLZETI SZEMÉLYZET

II/1. szabály

A navigációs őrszolgálatért felelős tisztek képesítésére előírt kötelező minimumkövetelmények 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajókon

1. Minden, navigációs őrszolgálatért felelős tisztnek 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú tengerjáró hajón megfelelő bizonyítvánnyal kell rendelkeznie.

2. Minden, a képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelni a következő feltételeknek:

▼B

2.1. a 18. életévét betöltötte;

2.2. elismert képzési program részeként végzett, legalább egyéves elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik, amely magában foglalt az STCW-szabályzat A–II/1. szakasza szerinti követelményeknek megfelelő fedélzeti képzést, elismert képzési naplóval dokumentálva, vagy egyéb esetben legalább három év elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik;

2.3. az előírt tengerhajózási szolgálat során legalább hat hónapig teljesített navigációs őrszolgálatot a hídon a parancsnok vagy egy képzett tiszt felügyelete alatt;

2.4. megfelel a IV. fejezetben foglalt, az előírt rádiós szolgálatra vonatkozó szabályok követelményeinek a Rádiószabályzattal összhangban;

2.5. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–II/1. szakaszában előírt alkalmassági követelményeknek.

II/2. szabály

A parancsnokok és az elsőtisztek képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajókon

3 000 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajón szolgáló parancsnok és elsőtiszt

1. A3 000 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú tengerjáró hajón szolgáló minden parancsnok és elsőtiszt megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

2. Minden, a képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

2.1. a navigációs őrszolgálatért felelős tiszti képzés megszerzéséhez megfelel az 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajón végzett navigációs őrszolgálatért felelős tiszti képesítés követelményeinek, és e minőségében rendelkezik elismert tengerhajózási szolgálattal:

2.1.1. elsőtiszti képesítéshez legalább 12 hónap; és

2.1.2. parancsnoki képesítéshez legalább 36 hónap; ez az időszak azonban legfeljebb 24 hónapra lerövidíthető, ha ebből legalább 12 hónap tengerhajózási szolgálatot elsőtisztként látott el;

2.2. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–II/2. szakaszában a 3 000 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajón szolgáló parancsnokokra és elsőtisztekre vonatkozó alkalmassági követelményeknek.

500 és 3 000 közötti bruttó tonnatartalmú hajón szolgáló parancsnok és elsőtiszt

3. Az 500 és 3 000 közötti bruttó tonnatartalmú tengerjáró hajókon szolgáló minden parancsnoknak és elsőtisztnek megfelelő bizonyítvánnyal kell rendelkeznie.

4. Minden, a képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

4.1. elsőtiszti képesítés megszerzéséhez megfelel az 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajókon a navigációs őrszolgálatért felelős tisztre előírt követelményeknek;

4.2. parancsnoki képesítés megszerzéséhez megfelel az 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajókon navigációs őrszolgálatért felelős tisztre előírt követelményeknek, és ebben a minőségben legalább 36 hónapos elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik; ez az időtartam azonban legfeljebb 24 hónapra lerövidíthető, ha ebből legalább 12 hónapot elsőtiszti beosztásban szolgált;

4.3. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–II/2. szakaszában az 500 és 3 000 közötti bruttó tonnatartalmú hajókon szolgáló parancsnokok és elsőtisztekre vonatkozó alkalmassági követelményeknek.

▼B

II/3. szabály

A navigációs őrszolgálatért felelős tisztekre és parancsnokokra vonatkozó kötelező minimumkövetelmények az 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb hajókon

Nem part menti hajózásban részt vevő hajók

1. Minden 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb, nem part menti utakon közlekedő tengerjáró hajón szolgáló, navigációs őrszolgálatért felelős tisztnek 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú hajóra vonatkozó megfelelő bizonyítvánnyal kell rendelkeznie.

2. Minden 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb, nem part menti utakon közlekedő tengerjáró hajón szolgáló parancsnoknak 500 és 3 000 közötti bruttó tonnatartalmú hajóra vonatkozó megfelelő bizonyítvánnyal kell rendelkeznie.

Part menti hajózásban részt vevő hajók

Navigációs őrszolgálatért felelős tiszt

3. Minden, part menti utakon közlekedő, kevesebb mint 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb tengerjáró hajón szolgáló, navigációs őrszolgálatért felelős tiszt megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

4. A part menti utakon közlekedő, 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb tengerjáró hajón navigációs őrszolgálatért felelős tiszti képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következőknek:

4.1. 18. életévét betöltötte;

4.2. elvégezte a következőket:

4.2.1. speciális képzést, beleértve az Igazgatás által előírt megfelelő időtartamú tengerhajózási szolgálatot; vagy

4.2.2. legalább hároméves elismert fedélzeti tengerhajózási szolgálatot teljesített;

4.3. megfelel a IV. fejezet szabályai követelményeinek, ahol alkalmazható, az előírt rádiós szolgálat ellátásában a Rádiószabályzattal összhangban;

4.4. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–II/3. szakaszában a part menti utakon közlekedő, 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb hajókon szolgáló, navigációs őrszolgálatért felelős tisztekre vonatkozó alkalmassági követelményeknek.

Parancsnok

5. A part menti utakon közlekedő, 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb tengerjáró hajón szolgáló minden parancsnok megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

6. A part menti utakon közlekedő, 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb tengerjáró hajón szolgáló parancsnoki képesítésre pályázó személynek meg kell felelnie a következőknek:

6.1. 20. életévét betöltötte;

6.2. navigációs őrszolgálatért felelős tiszti minőségben legalább 12 hónap elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik;

6.3. elismert oktatásban és képzésben részesült és megfelel az STCW-szabályzat A–II/3. szakaszában meghatározott, a part menti utakon közlekedő, 500 bruttó tonnatartalomnál kisebb hajón szolgáló parancsnokokra vonatkozó alkalmassági követelményeknek.

7. Felmentések

Amennyiben az Igazgatás úgy ítéli meg, hogy a hajó mérete és útjának feltételei miatt e szabály és az STCW-szabályzat A–II/3. szakasza teljes körű előírásainak alkalmazása ésszerűtlen vagy célszerűtlen, az ilyen hajókon vagy hajóosztályban szolgáló parancsnokot és a navigációs őrszolgálatért felelős tisztet felmentheti egyes követelmények alól, szem előtt tartva az ugyanazokon a vizeken esetlegesen közlekedő összes hajó biztonságát.

▼B

II/4. szabály

A navigációs őrszolgálatot ellátó legénységi állományú tengerészek képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. Az 500 vagy ennél nagyobb bruttó tonnatartalmú tengerjáró hajón navigációs őrszolgálatot ellátó minden legénységi állományú tengerész, kivéve a képzésben részt vevő tengerészeket és azokat, akik az őrszolgálatban szaktudást nem igénylő feladatokat látnak el, kötelességeik teljesítéséhez megfelelő bizonyítvánnyal rendelkeznek.

2. Minden, a képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következőknek:

2.1. 16. életévét betöltötte;

2.2. elvégezte a következőket:

2.2.1. elismert tengerhajózási szolgálatot teljesített, amely legalább hat hónapos képzést és gyakorlatot foglalt magában; vagy

2.2.2. speciális, akár szárazföldi, akár fedélzeti képzésben részesült, amely legalább két hónapos elismert tengerhajózási szolgálati időtartamot is magában foglalt;

2.3. megfelel az STCW-szabályzat A–II/4. szakaszában meghatározott alkalmassági követelményeknek.

3. A 2.2.1. és 2.2.2. pontban előírt tengerhajózási szolgálat, képzés és gyakorlati tapasztalat navigációs őrszolgálati feladatokhoz kapcsolódik, és magában foglalja a szolgálat ellátását a parancsnok, az őrszolgálatért felelős tiszt vagy egy képzett legénységi állományú tengerész közvetlen felügyelete alatt.

4. Egy tagállam akkor állapíthatja meg, hogy a tengerészek megfelelnek e szabály előírásainak, ha azok az STCW-egyezménynek az adott tagállamra nézve történt hatálybalépését megelőző öt évben legalább egy évig szolgáltak a jelzett minőségben a fedélzeti személyzet tagjaként.

III. FEJEZET

GÉPÜZEMI SZOLGÁLAT

III/1. szabály

A személyzettel üzemeltetett géptérben a gépüzemi őrszolgálatért felelős tisztek vagy az időszakosan személyzet nélkül üzemeltetett géptérben ügyeletre kijelölt géptisztek képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A 750 kW vagy nagyobb főgép-teljesítményű tengerjáró hajón személyzettel üzemeltetett géptérben a gépüzemi őrszolgálatért felelős minden tiszt vagy időszakosan személyzet nélkül üzemeltetett gépházban kijelölt ügyeletes géptiszt megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

2. Minden, a képzésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

2.1. 18. életévét betöltötte;

2.2. legalább hat hónap tengerhajózási szolgálatot teljesített gépüzemi ágazatban az STCW-szabályzat A–III/1. szakaszával összhangban;

2.3. legalább 30 hónapos elismert oktatásban és képzésben részesült, amely elismert, képzési naplóban dokumentált, hajón történt képzést foglalt magában, és megfelel az STCW-szabályzat A–III/1. szakaszában a vonatkozó alkalmassági követelményeknek.

▼B

III/2. szabály

A 3 000 kW vagy nagyobb főgép-teljesítményű hajón szolgáló gépüzemvezetők és másodgéptisztek képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A 3 000 kW vagy nagyobb főgép-teljesítményű tengerjáró hajón szolgáló minden gépüzemvezető és másodgéptiszt megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

2. Minden, a képzésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

2.1. megfelel a gépüzemi őrszolgálatért felelős tiszttel szembeni képesítési követelményeknek, és:

2.1.1. a másodgéptiszti képesítéshez legalább 12 hónap elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik géptisztgyakornokként vagy géptisztként, és

2.1.2. gépüzem-vezetői képesítéshez legalább 36 hónap elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik, amelyből legalább 12 hónapot géptisztként szolgált felelős beosztásban, másodgéptiszti szolgálatra vonatkozó képesítéssel;

2.2. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–III/2. szakaszában meghatározott alkalmassági követelményeknek.

III/3. szabály

A 750 kW és 3 000 kW közötti főgép-teljesítményű hajókon szolgáló gépüzemvezetők és másodgéptisztek képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A 750 és 3 000 kW közötti főgép-teljesítményű tengerjáró hajókon szolgáló minden gépüzemvezető és másodgéptiszt megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

2. Minden képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

2.1. megfelel a gépüzemi őrszolgálatért felelős tisztre előírt képesítési követelményeknek, és:

2.1.1. másodgéptiszti képesítéshez legalább 12 hónap elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik géptisztgyakornokként vagy géptisztként; és

2.1.2. gépüzem-vezetői képesítéshez legalább 24 hónap elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik, amelyből legalább 12 hónapot géptisztként szolgált felelős beosztásban másodgéptiszti szolgálatra vonatkozó képesítéssel;

2.2. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–III/3. szakaszában előírt alkalmassági követelményeknek.

3. Minden géptiszt, aki másodgéptiszti képesítéssel rendelkezik a 3 000 kW vagy nagyobb főgép-teljesítményű hajókon, gépüzemvezetőként szolgálhat a 3 000 kW-nál kisebb főgép-teljesítményű hajókon, feltéve hogy legalább 12 hónap elismert tengerhajózási szolgálatot teljesített géptiszti minőségben, felelős beosztásban, és a bizonyítványuk ilyen célra érvényesített.

III/4. szabály

A személyzettel ellátott géptérben őrszolgálat részét képező vagy az időszakosan személyzet nélküli géptérben kijelölt ügyeletet teljesítő legénységi állományú gépészek képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A 750 kW vagy nagyobb főgép-teljesítményű tengerjáró hajókon gépüzemi őrszolgálatot teljesítő vagy időszakosan személyzet nélküli géptérben ügyeletet ellátó minden legénységi állományú gépésznek, kivéve a képzésben részt vevő ilyen gépészeket és azokat, akik szaktudást nem igénylő feladatot végeznek, a szolgálat ellátásához megfelelő képesítéssel kell rendelkeznie.

▼B

2. Minden, a képesítésre pályázó jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

2.1. 16. életévét betöltötte;

2.2. elvégezte az alábbiakat:

2.2.1. olyan elismert tengerhajózási szolgálatot teljesített, amely legalább hat hónapos képzést és gyakorlati tapasztalatot foglal magában; vagy

2.2.2. speciális, akár szárazföldi, akár hajón történő képzésben részesült, amely legalább két hónapos elismert tengerhajózási szolgálati időt foglal magában;

2.3. megfelel az STCW-szabályzat A–III/4. szakaszában előírt alkalmassági követelményeknek.

3. A 2.2.1. és 2.2.2. alpontban előírt tengerhajózási szolgálat, képzés és gyakorlati tapasztalat gépházi őrszolgálati feladatokhoz kapcsolódik, és magában foglalja a feladat ellátását szakképzett géptiszt vagy szakképzett gépész közvetlen felügyelete alatt.

4. Egy tagállam akkor állapíthatja meg, hogy a tengerészek megfelelnek e szabály előírásainak, ha azok az STCW-egyezménynek az adott tagállamra nézve történt hatálybalépését megelőző öt évben legalább egy évig szolgáltak gépüzemben a jelzett minőségben.

IV. FEJEZET

RÁDIÓKOMMUNIKÁCIÓ ÉS RÁDIÓS SZEMÉLYZET

Értelmező megjegyzés

A rádiós őrszolgálatra vonatkozó kötelező rendelkezéseket a Rádiószabályzat és a módosított SOLAS-egyezmény rögzíti. A rádióberendezések karbantartásra vonatkozó rendelkezéseket a módosított SOLAS-egyezmény, valamint a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által elfogadott iránymutatások tartalmazzák.

IV/1. szabály

I. Alkalmazás

1. A 3. pont előírásainak kivételével e fejezet rendelkezései arra a rádiós személyzetre vonatkoznak, amely a módosított SOLAS Egyezménnyel összhangban az általános tengeri vészjel- és biztonsági rendszerben (GMDSS) részt vevő hajókon teljesít szolgálatot.

2. A SOLAS-egyezmény 1992. február 1-jét közvetlenül megelőzően hatályban levő rendelkezéseinek megfelelő hajókon szolgáló rádiós személyzet 1999. február 1-jéig köteles eleget tenni az STCW-egyezmény 1992. december 1-je előtt hatályos rendelkezéseinek.

3. Az olyan hajókon szolgáló rádiós személyzetre, amelynek a SOLAS-egyezmény IV. fejezetében foglalt, a GMDSS-re vonatkozó rendelkezéseknek nem köteles megfelelni, nem kell e fejezet rendelkezéseinek eleget tenni. Az e hajókon szolgáló rádiós személyzet azonban köteles megfelelni a Rádiószabályzatnak. Az Igazgatás biztosítja, hogy a Rádiószabályzatban az érintett rádiós személyzetre előírt megfelelő bizonyítványokat kiadják vagy elismerjék.

IV/2. szabály

A GMDSS rádiókezelő személyzet képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A rádiószolgálat ellátásáért felelős vagy azt ellátó, a GMDSS-ben részt vevő hajón szolgáló minden egyes személy megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik a GMDSS tekintetében, amelyet az Igazgatás bocsát ki vagy ismer el a Rádiószabályzat rendelkezései szerint.

2. Ezen túlmenően, minden jelöltnek, aki a módosított SOLAS-egyezmény értelmében rádióberendezés használatára kötelezett hajón teljesítendő szolgálathoz e rendeletben előírt képesítésre pályázik, meg kell felelnie az alábbiaknak:

2.1. 18. életévét betöltötte; és

▼B

2.2. elismert oktatásban és képzésben részesült, és megfelel az STCW-szabályzat A–IV/2. szakaszában előírt alkalmassági követelményeknek.

V. FEJEZET

KÜLÖNLEGES KÉPZÉSI KÖVETELMÉNYEK BIZONYOS HAJÓTÍPUSOKON SZOLGÁLÓ SZEMÉLYZET SZÁMÁRA

V/1. szabály

A tartályhajókon szolgáló parancsnokok, tisztek és matrózok képzésére és képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A tartályhajókon a rakodásért vagy a rakománykezelő berendezésekkel kapcsolatos szolgálatra vagy feladatokra kijelölt tisztek és tengerészek, a VI/1. szabályban előírt képzésen felül, kötelesek elismert szárazföldi tűzoltási tanfolyamot végezni, és az alábbiakat teljesíteni:

1.1. legalább három hónap tartályhajón teljesített elismert tengerhajózási szolgálatot a biztonságos üzemeltetési gyakorlat megfelelő szintű elsajátítása érdekében; vagy

1.2. elismert tartályhajó-ismereti tanfolyamot, amely legalább az STCW-szabályzat A–V/1. szakaszában a tanfolyamra előírt tanterv anyagát tartalmazza.

Az Igazgatás azonban az 1.1. alpontban előírtnál rövidebb tengerhajózási szolgálati időt is elfogadhat, amennyiben:

1.3. az elegendőnek ítélt, elfogadott időtartam egy hónapnál nem kevesebb;

1.4. a tartályhajó 3 000 bruttó tonnatartalomnál kisebb;

1.5. az időszak alatt a tartályhajó által megtett egyes utak időtartama nem haladja meg a 72 órát;

1.6. a tartályhajó üzemi jellemzői és az időszak alatt teljesített utak, rakodási és kirakási műveletek lehetővé teszik szaktudás és gyakorlati tapasztalat megszerzését.

2. A parancsnokok, gépüzemvezetők, elsőtisztek, másodgéptisztek és mindazok a személyek, akik közvetlenül felelősek a be- és kirakodásért, és az út közbeni rakománykezelésért, az 1.1. vagy 1.2. alpont követelményeinek teljesítésén túl rendelkeznek az alábbiakkal:

2.1. olyan gyakorlati tapasztalattal, amely megfelel azon a tartályhajótípuson végzett feladataiknak, amelyen szolgálnak; és

2.2. elismert különleges képzési programot végeztek, amely megfelel legalább azoknak az STCW-szabályzat A–V/1. szakaszában meghatározott területeknek, amelyek megfelelnek azon az olajszállító tartályhajón, vegyianyag-szállító tartályhajón vagy cseppfolyósított gázt szállító tartályhajón ellátandó feladataiknak, amelyen szolgálnak.

3. Az STCW-egyezménynek egy tagállam tekintetében történő hatálybaléptetésétől számított két éven belül akkor állapítható meg, hogy az adott tengerészek megfelelnek a 2.2. alpont követelményeinek, ha az érintett típusú tartályhajón a megelőző öt év során a jelzett minőségben legalább egy évig szolgált.

4. Az Igazgatások biztosítják, hogy az 1. és 2. pont szerint képzettséggel rendelkező parancsnokok és tisztek számára bizonyítványt adjanak ki, illetve a meglévő bizonyítványukat megfelelően érvényesítsék. Minden képzett legénységi állományú személyt bizonyítvánnyal látnak el.

V/2. szabály

A ro-ro személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, tisztek, legénységi állományú tengerészek és egyéb személyzet képzésére és képesítésére vonatkozó, kötelező minimumkövetelmények

1. Ez a szabály a nemzetközi útvonalon közlekedő ro-ro személyszállító hajókon szolgáló parancsnokokra, tisztekre, legénységre és egyéb személyzetre alkalmazandó. Az Igazgatások határozzák meg e követelmények alkalmazását a belföldi útvonalon közlekedő ro-ro személyszállító hajókon szolgáló személyzetre.

▼B

2. A ro-ro személyszállító hajókon végzendő feladataik kijelölése előtt a tengerészek a 4–8. pont szerinti képzésben részesülnek, beosztásuknak, feladataiknak és felelősségi körüknek megfelelően.

3. Azoknak a tengerészeknek, akiket a 4., 7. és 8. pont szerinti képzési kötelezettség terhel, legfeljebb ötévenként megfelelő, ismeretfelújító képzésben vesznek részt ►M3 vagy igazolniuk kell, hogy a megelőző öt évben megszerezték a kívánt szintű szakképzettséget ◄.

4. A ro-ro személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, tisztek és a riadójegyzékben az utasokat vészhelyzetben segítő személyzet az STCW-szabályzat A–V/2. szakaszának 1. pontjában meghatározott, a tömegek irányítására vonatkozó képzésben vesz részt.

5. A ro-ro személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, tisztek és a meghatározott feladatokra és feladatkörre kijelölt egyéb személyzet elvégzi az STCW-szabályzat A–V/2. szakaszának 2. pontja szerinti bevezető képzést.

6. A ro-ro személyszállító hajókon az utasok számára az utastérben közvetlenül szolgáltatást nyújtó személyzet elvégzi az STCW-szabályzat A–V/2. szakaszának 3. pontja szerinti biztonsági képzést.

7. A ro-ro személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, elsőtisztek, gépüzemvezetők, másodgéptisztek és minden, az utasok be- és kihajózásában, a be- és kirakodásban és a rakomány rögzítésében, vagy a hajótest nyílásainak lezárásában közvetlenül felelős, kijelölt személy elvégzi az STCW-szabályzat A–V/2. szakaszának 4. pont szerinti elismert képzést, amelynek tárgya az utasok biztonsága, a rakománybiztonság és a hajótest zártsága.

8. A ro-ro személyszállító hajókon szolgáló parancsnokok, elsőtisztek, gépüzemvezetők, másodgéptisztek és az utasok biztonságáért vészhelyzetben felelős minden egyéb személy elvégzi az STCW-szabályzat A–V/2. szakaszának 5. pontjában előírt elismert képzést, amelynek tárgya a válságkezelés és az emberi magatartás.

9. Az Igazgatások biztosítják az elvégzett képzést tanúsító okmányok kibocsátását az e szabályba foglalt rendelkezések alapján képesített minden személy számára.

▼M3

V/3. szabály

Hajóparancsnokok, tisztek, legénység és a ro-ro személyszállító hajók kivételével a személyszállító hajók egyéb személyzetének képzésére és képesítésére vonatkozó, kötelező minimumkövetelmények

1. Ezt a rendeletet a ro-ro személyszállító hajók kivételével, nemzetközi útvonalakon közlekedő személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő hajóparancsnokokra, tisztekre, legénységre és egyéb személyzetre kell alkalmazni. A követelményeknek a belföldi útvonalon közlekedő személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő személyzetre való alkalmazhatóságáról az Igazgatások határoznak.

2. A tengerészeknek, mielőtt személyszállító hajókon fedélzeti feladatokra kerülnének beosztásra, teljesíteniük kell a beosztásuknak, feladataiknak és munkakörüknek megfelelő, a (4)–(8) bekezdésben előírt képzést.

3. Azoknak a tengerészeknek, akiknek a (4), (7) és (8) bekezdésnek megfelelően kötelező képzést kell teljesíteniük, öt évet nem meghaladó időközönként megfelelő továbbképzésen kell részt venniük, vagy igazolniuk kell, hogy a megelőző öt évben megszerezték a kívánt szintű szakképzettséget.

4. Az olyan személyzetnek, akiknek a riadójegyzék szerint feladata a személyszállító hajók fedélzetén az utasok számára vészhelyzetben segítséget nyújtani, az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza (1) bekezdésében meghatározott tömegirányítási képzést kell végezniük.

5. Hajóparancsnokoknak, tiszteknek és a személyszállító hajók fedélzetén konkrét feladatokat és munkakört betöltő egyéb személyzetnek az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza (2) bekezdésében meghatározott bevezetési képzést kell végezniük.

6. Az olyan személyzetnek, akik a személyszállító hajók fedélzetén az utasok számára az utasterekben közvetlen szolgáltatást nyújtanak, az

▼M3

STCW-szabályzat A-V/3. szakasza (3) bekezdésében meghatározott biztonsági képzést kell végezniük.

7. Hajóparancsnokoknak, első tiszteknek és minden olyan személynek, akinek közvetlen felelőssége az utasok beszállása és kiszállása, az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza (4) bekezdésében meghatározott, elismert utasbiztonsági képzést kell végezniük.

8. Hajóparancsnokoknak, első tiszteknek, gépüzemvezetőknek, másodgéptiszteknek és minden olyan személynek, aki személyszállító hajók fedélzetén vészhelyzetben felelősséget visel az utasok biztonságáért, az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza (5) bekezdésében meghatározott, elismert válságkezelési és emberi viselkedésről szóló képzést kell végezniük.

9. Az Igazgatások biztosítják az elvégzett képzést igazoló okmányok kiállítását minden olyan személy részére, akiről megállapítást nyert, hogy ezen rendelet rendelkezései alapján megfelelt.

▼B

VI. FEJEZET

VÉSZHELYZETI, MUNKAVÉDELMI, EGÉSZSÉGÜGYI ÉS TÚLÉLÉSI FELADATOK

VI/1. szabály

Az összes tengerész bevezető és alapfokú biztonsági képzésére és oktatására vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

A tengerészek bevezető hajóismereti és alapvető biztonsági képzésben vagy oktatásban részesülnek az STCW-szabályzat A–V1/1. szakaszával összhangban, és megfelelnek az ott előírt alkalmassági követelményeknek.

VI/2. szabály

Képesítési bizonyítványok kiadására vonatkozó kötelező minimumkövetelmények túlélési vízi járművek, felkutatócsónakok és gyorsjáratú felkutatócsónakok személyzete számára

1. A túlélési vízi járművekhez és a gyorsjáratú felkutatócsónakok kivételével a felkutatócsónakokhoz szükséges képesítési bizonyítványért folyamodó minden jelöltnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

1.1. 18. életévét betöltötte;

1.2. legalább 12 hónap elismert tengerhajózási szolgálattal rendelkezik, vagy részt vett elismert képzésen, és legalább hat hónap elismert tengerhajózási szolgálata van;

1.3. megfelel a túlélési vízi járművekhez és a felkutatócsónakokhoz szükséges képesítési bizonyítványokra vonatkozóan az STCW-szabályzat A–VI/2. szakaszának 1–4. pontjában rögzített alkalmassági követelményeknek.

2. A gyorsjáratú felkutatócsónakok személyzete számára szükséges képesítési bizonyítványért folyamodó minden jelölt megfelel a következő feltételeknek:

2.1. a túlélési vízi járművek és a gyorsjáratú felkutatócsónakokon kívül a felkutatócsónakok személyzete számára szükséges képesítési bizonyítvánnyal rendelkezik;

2.2. részt vett elismert képzési tanfolyamon;

2.3. megfelel a gyorsjáratú felkutatócsónakokhoz szükséges képesítési bizonyítványokra vonatkozóan az STCW-szabályzat A–VI/2. szakaszának 5–8. pontban előírt alkalmassági követelményeknek.

VI/3. szabály

Emelt szintű tűzoltási képzésre vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A tűzoltás irányítására kijelölt tengerészek a tűzoltási technikákkal foglalkozó továbbképzésben vesznek részt, különös tekintettel a szervezési, taktikai és vezetési kérdésekre az STCW-szabályzat A–VI/3. szakaszának

▼B

rendelkezéseivel összhangban, és meg kell felelniük az abban meghatározott alkalmassági követelményeknek.

2. Amennyiben a kibocsátandó bizonyítványban nem szerepel az emelt szintű tűzoltási képzés, külön bizonyítványt vagy esetlegesen okiratot kell kiadni, igazolva, hogy tulajdonosa emelt szintű tűzoltási képzésben részesült.

VI/4. szabály

Az elsősegélyre és egészségügyi ápolásra vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A hajón elsősegélynyújtásért felelős tengerészek megfelelnek az STCW-szabályzat A–VI/4. szakaszának 1., 2. és 3. pontjában az egészségügyi elsősegélyre vonatkozóan meghatározott alkalmassági követelményeknek.

2. A hajón egészségügyi ápolásért felelős tengerészek megfelelnek az STCW-szabályzat A–V1/4. szakaszának 4., 5. és 6. pontjában az egészségügyi ápolásra vonatkozóan meghatározott alkalmassági követelményeknek.

3. Amennyiben a kibocsátandó bizonyítványban nem szerepel az elsősegélyre vagy egészségügyi ápolásra kiterjedő képzés, külön bizonyítványt vagy esetlegesen okiratot kell kiadni, igazolva, hogy tulajdonosa részt vett elsősegélyről vagy egészségügyi ápolásról tartott képzésen.

VII. FEJEZET

EGYÉB KÉPESÍTÉSI BIZONYÍTVÁNYOK

VII/1. szabály

Az egyéb képesítési bizonyítványok kiadásának alapelvei

1. Az e melléklet II. és III. fejezetében a képesítésre vonatkozóan megállapított követelmények ellenére a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy az e fejezetbe foglalt szabályokban említett bizonyítványoktól eltérő bizonyítványokat adnak ki, vagy ilyenek kiadását engedélyezik, feltéve hogy:

1.1. a bizonyítványokon és az érvényesítéseken feltüntetendő kapcsolódó funkciókat és felelősségi szinteket az STCW-szabályzat A–II/1., A–II/2., A–II/3., A–II/4., A–III/1., A–III/2., A–III/3., A–III/4. és A–IV/2. szakaszában foglaltak közül választják ki, és azokkal azonosak;

1.2. a jelöltek elismert oktatásban és képzésben részesültek, és megfelelnek azon alkalmassági követelmények feltételeinek, amelyeket az STCW-szabályzat vonatkozó szakaszai írnak elő és a kódex A–VII/1. szakasza rögzít, a bizonyítványokon és az érvényesítéseken feltüntetendő funkciókra és szintekre vonatkozóan;

1.3. a jelöltek elismert tengerhajózási szolgálatot végeztek, amely megfelel a bizonyítványban feltüntetendő funkciók és szintek követelményeinek. A tengerhajózási szolgálat minimális időtartama megfelel az e melléklet II. és III. fejezetében előírt tengerhajózási szolgálati időtartamnak. A tengerhajózási szolgálat minimális időtartama azonban nem lehet kevesebb, mint amit az STCW-szabályzat A–VII/2. szakasza előír;

1.4. azoknak a bizonyítványért folyamodó jelölteknek, akik fedélzeti tisztként fognak szolgálni, meg kell felelniük a IV. fejezetben foglalt szabályok szerinti követelményeknek, miszerint adott esetben alkalmasak a rádiószolgálat ellátására a Rádiószabályzat előírásaival összhangban;

1.5. a bizonyítványokat a 11. cikk követelményeivel és az STCW-szabályzat VII. fejezetében foglalt rendelkezésekkel összhangban állítják ki.

2. E fejezet értelmében bizonyítványt csak akkor lehet kiállítani, ha a tagállam a Bizottság rendelkezésére bocsátotta az STCW-egyezményben előírt információkat.

▼B

VII/2. szabály

Tengerészek képesítési bizonyítványa

Minden tengerész, aki az STCW-szabályzat II. fejezete A–II/1., A–II/2., A–II/3. vagy AII/4., III. fejezete A–III/1., A–III/2., A–III/4. vagy IV. fejezete A–IV/2. táblázatában meghatározott bármilyen funkciót vagy funkciók csoportját tölti be, megfelelő bizonyítvánnyal rendelkezik.

VII/3. szabály

Egyéb képesítési bizonyítványok kiadásának alapelvei

1. Annak a tagállamnak, amelyik úgy dönt, hogy egyéb képesítési bizonyítványokat ad ki vagy engedélyezi azok kiadását, biztosítania kell a következő alapelvek betartását:

1.1. alternatív képesítési rendszert csak akkor lehet bevezetni, ha biztosított a tengeren az élet biztonságának olyan megfelelő szintje és legalább olyan hatékony megelőző hatás a környezetszennyezésre, mint amit a többi fejezet előír;

1.2. az e fejezettel összhangban az egyéb képesítési bizonyítványok kiadására tett intézkedéseknek biztosítaniuk kell azok felcserélhetőségét a más fejezetek hatálya alatt kiállított bizonyítványokkal.

2. A felcserélhetőség 1. pontban foglalt alapelve szerint biztosítani kell, hogy:

2.1. a II. és/vagy a III. fejezet szerint képzett tengerészek és a VII. fejezet szerint képzettek egyaránt szolgálhatnak a hagyományosan vagy egyéb szervezeti formájú hajókon;

2.2. a tengerészek képzése valamely meghatározott feladatra nem olyan módon történik, ami akadályozná őket abban, hogy képességeiket máshol hasznosítsák.

3. A bizonyítványok e fejezet értelmében történő kiállításakor az alábbi alapelveket kell figyelembe venni:

3.1. az egyéb képesítési bizonyítványok kiállítása nem alkalmazható kizárólag:

3.1.1. a hajószemélyzet létszámának csökkentésére;

3.1.2. a szakma egységességének csökkentésére vagy a tengerészek képzettségének csökkentésére; vagy

3.1.3. annak igazolására, hogy bármely adott őrszolgálat során a gépüzemi és fedélzeti szolgálatot összevonják, és egyetlen bizonyítványtulajdonosra csökkentsék az őrszolgálatos tisztek számát;

3.2. a parancskiadásra kizárólag a hajókapitány jogosult, és a parancsnok és mások jogi helyzetét és jogkörét nem befolyásolhatja károsan az alternatív bizonyítványok alkalmazása.

4. Az e szabály 1. és 2. pontjában foglalt alapelvek biztosítják a fedélzeti tisztek és a géptisztek alkalmasságának szinten tartását.

▼M2

II. MELLÉKLET

AZON HARMADIK ORSZÁGOK ELISMERÉSÉNEK KRITÉRIUMAI, AMELYEK A 18. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK a) PONTJÁBAN EMLÍTETT BIZONYÍTVÁNYT KIÁLLÍTOTTÁK, ILLETVE AMELYEK FELÜGYELETE ALATT AZ ILYEN BIZONYÍTVÁNYT KIADTÁK

1. A harmadik ország szerződő fele a STCW-egyezménynek.

2. A Tengerészeti Biztonsági Bizottság azonosította a harmadik országot, mint amely bebizonyította, hogy az STCW-egyezmény rendelkezéseinek teljességgel és hiánytalanul érvényt szerez.

3. Az Ügynökség segítségével és az érintett tagállam esetleges közreműködésével a Bizottság biztosítja minden szükséges intézkedés útján, beleértve a létesítmények és eljárások vizsgálatát, hogy a harmadik ország a képesítés szintjét, a bizonyítványok kiadását, érvényesítését és nyilvántartását illető követelményeknek teljes mértékben eleget tesz, és az STCW-egyezmény I/8 szabálya szerinti minőségbiztosítási rendszert pedig bevezette.

4. A tagállam megállapodást készít elő az érintett harmadik országgal olyan kötelezettségvállalás tekintetében, mely szerint azonnali tájékoztatási kötelezettség áll fenn az STCW-egyezménnyel összhangban nyújtott képzést vagy képesítést érintő bármely jelentősebb változásról.

5. A tagállam intézkedéseket vezetett be annak biztosítására, hogy azok a tengerészek, akik vezetői beosztáshoz szükséges elismert bizonyítványt mutatnak fel, kellőképpen ismerjék a tagállam tengerészeti jogszabályainak az engedélyezett feladataikra vonatkozó részeit.

6. Ha valamely tagállam bizonyos tengerészeti oktatási intézmények vizsgálatával akarja kiegészíteni azzal kapcsolatos értékelését, hogy a harmadik ország mennyiben tesz eleget a követelményeknek, akkor az STCW-szabályzat A-I/6 szakasza szerint kell eljárni.

▼B

III. MELLÉKLET

A. RÉSZ

Hatályon kívül helyezett irányelv és módosítása

(amelyre a 27. cikk hivatkozik)

A Tanács 94/58/EK irányelve (HL L 319., 1994.12.12., 28. o.)

A Tanács 98/35/EK irányelve (HL L 172., 1998.6.17., 1. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átvezetés határideje

(amelyre a 27. cikk hivatkozik)

Irányelv	Átvezetés határideje
94/58/EK	1995. december 31.
98/35/EK	1999. május 25.

▼B

IV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

94/58/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	2. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
3a. cikk (1), (2) és (3) bekezdése	5. cikk (1), (2) és (3) bekezdése
3a. cikk (4) bekezdésének 1. pontja	5. cikk (4) bekezdésének a) pontja
3a. cikk (4) bekezdésének 2. pontja	5. cikk (4) bekezdésének b) pontja
3a. cikk (5) és (6) bekezdése	5. cikk (5) és (6) bekezdése
3a. cikk (7) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja	5. cikk (7) bekezdésének a), b) és c) pontja
3a. cikk (8), (9) és (10) bekezdése	5. cikk (8), (9) és (10) bekezdése
4. cikk a)–z) pontja	1. cikk 1–26. pontja
4. cikk aa) pontja	1. cikk 27. pontja
4. cikk ab) pontja	1. cikk 28. pontja
4. cikk ac) pontja	1. cikk 29. pontja
4. cikk ad) pontja	1. cikk 30. pontja
4. cikk ae) pontja	1. cikk 31. pontja
5. cikk	6. cikk
5a. cikk	7.
5b. cikk (1) és (2) bekezdése	8. cikk (1) és (2) bekezdése
5b. cikk (3) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja	8. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontja
5b. cikk (4)	8. cikk (4) bekezdése
5c. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontja	9. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontja
5c. cikk (2) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja	9. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja
5c. cikk (3) bekezdése	9. cikk (3) bekezdése
5d. cikk (1) és (2) bekezdése	10. cikk (1) és (2) bekezdése
5d. cikk (3) bekezdésének 1–5. pontja	10. cikk (3) bekezdésének a)–e) pontja
5d. cikk (4) bekezdésének 1. és 2. pontja	10. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontja
5e. cikk (1) bekezdésének 1. és 2. pontja	11. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja
5e. cikk (2)–(5) bekezdése	11. cikk (2)–(5) bekezdése
5f. cikk (1) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja	12. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontja
5f. cikk (2) bekezdése	12. cikk (2) bekezdése
5g. cikk (1) bekezdésének 1-5. pontja	13. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja
5g. cikk (2) bekezdése	13. cikk (2) bekezdése
5g. cikk (3) bekezdésének 1. pontja	13. cikk (3) bekezdésének a) pontja
5g. cikk (3) bekezdése 1. pontjának 1.1. és 1.2. alpontja	13. cikk (3) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontja
5g. cikk (3) bekezdésének 2. pontja	13. cikk (3) bekezdésének b) pontja
5h. cikk	14. cikk
6. cikk	15. cikk
7. cikk	16. cikk
8. cikk (1), (2) és (3) bekezdése	17. cikk a), b) és c) pontja
8. cikk (3) bekezdés a)–e) pontja	17. cikk c) pont i–v. alpontja

▼B

94/58/EK irányelv	Ez az irányelv
8. cikk (4), (5) és (6) bekezdése	17. cikk d), e) és f) pontja
9. cikk	18 cikk.
10. cikk	19. cikk
10a. cikk	20. cikk
11. cikk	21. cikk
12. cikk	22. cikk
13. cikk	23. cikk
13a. cikk	24. cikk
–	25. cikk ([1])
14. cikk	26. cikk
–	27. cikk
–	28. cikk
–	29. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
–	III. melléklet
–	IV. melléklet

([1]) A 98/35/EK irányelv 2. cikkének (3) bekezdése.